

Dziennik Urzędowy L 303

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47

30 września 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/2004 z dnia 24 września 2004 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1684/2004 z dnia 29 września 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 19
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1685/2004 z dnia 29 września 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1327/2004 w sprawie stałego przetargu z tytułu roku gospodarczego 2004/2005 ustalającego opłaty wyrównawcze i/lub refundacje wywozowe do cukru białego** 21
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1686/2004 z dnia 28 września 2004 r. zezwalające na przesunięcia pomiędzy limitami ilościowymi na wyroby włókiennicze i odzieżowe pochodzące z Makau** 22
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1687/2004 z dnia 28 września 2004 r. zezwalające na przesunięcia pomiędzy limitami ilościowymi na wyroby włókiennicze i odzieżowe pochodzące z Republiki Indii** 24
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1688/2004 z dnia 29 września 2004 r. ustalające, na rok gospodarczy 2004/2005, cenę skupu stosowaną przez agencje składujące nieprzetworzone suszone winogrona i nieprzetworzone suszone figi** 26
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1689/2004 z dnia 29 września 2004 r. ustalające szacowaną produkcję bawełny nieodziarnionej i związaną z tym tymczasową obniżkę cen orientacyjnych na rok gospodarczy 2004/2005** 27

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rada

2004/664/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 24 września 2004 r. dostosowująca decyzję 2004/246/WE w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji** 28

Komisja

2004/665/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 22 września 2004 r. dotycząca badań podstawowych nad występowaniem bakterii *Salmonella* w stadach niosek gatunku *Gallus gallus* (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3512)** 30

2004/666/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 29 września 2004 r. w sprawie wprowadzenia szczepionki w celu uzupełnienia środków dla kontroli zakażeń influencją drobiu o niskiej chorobotwórczości we Włoszech i w sprawie szczególnych środków kontroli przepływu uchylająca Decyzję 2002/975/WE (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3581) ⁽¹⁾** 35

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1683/2004

z dnia 24 września 2004 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2 oraz art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

(1) W lutym 1998 r. Rada na podstawie rozporządzenia (WE) nr 368/98⁽²⁾ wprowadziła ostateczne środki antydumpingowe („środki pierwotne”) w postaci cła w wysokości 24 %, nałożonego na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). Rozporządzenie to zostało zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1086/2000⁽³⁾, na mocy którego wysokość cła podniesiono do 48 % po przeprowadzeniu dochodzenia przeciwko absorpcji na podstawie art. 12 rozporządzenia podstawowego. Następnie po przeprowadzeniu dochodzenia w sprawie obejścia środków, zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego, rozporządzenie Rady (WE) nr 163/2002⁽⁴⁾ rozszerzyło cło w wysokości 48 % nałożone na przywóz glifosatu pochodzącego z ChRL na przywóz glifosatu sprowadzanego za pośrednictwem Malezji i Tajwanu (niezależnie od tego, czy deklarowanego jako pochodzący z Malezji bądź Tajwanu czy też nie), z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez jedno wskazane przedsiębiorstwo w każdym z tych krajów.

2. Wszczęcie dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia i przeglądu tymczasowego

(2) Po opublikowaniu ogłoszenia o przyszłym wygaśnięciu środków antydumpingowych zastosowanych względem przywozu glifosatu pochodzącego z ChRL⁽⁵⁾ Komisja

otrzymała 18 listopada 2002 r. wniosek o dokonanie przeglądu tych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(3) Wniosek został złożony przez Europejskie Stowarzyszenie Glifosatu (European Glyphosate Association – EGA) (zwane dalej „wnioskodawcą”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku powyżej 90 %, całkowitej produkcji glifosatu we Wspólnocie.

(4) Wniosek oparto na tym, iż wygaśnięcie środków prawdopodobnie spowodowałoby kontynuowanie lub powrót do dumpingu, a tym samym mogłoby mieć szkodliwy wpływ na przemysł wspólnotowy. Ponadto, na podstawie dowodów zawartych we wniosku, Komisja uznała, iż stopień zastosowanych środków jest niewystarczający dla przeciwdziałania szkodliwym praktykom dumpingowym, co uzasadniało wszczęcie z urzędu pełnego przeglądu tymczasowego środków, obejmującego wszystkie aspekty postępowania. Ustalwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające przesłanki do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia oraz przeglądu tymczasowego zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie tychże przeglądów w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁶⁾.

3. Strony zainteresowane dochodzeniami

(5) O wszczęciu dochodzeń Komisja oficjalnie powiadomiła władze ChRL, chińskich producentów będących jednocześnie eksporterami, producentów, importerów i użytkowników we Wspólnocie, których określono na podstawie wniosku jako strony zainteresowane, jak również ich stowarzyszenia. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swojej opinii na piśmie i złożenia ustnych wyjaśnień w terminie przewidzianym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(6) Z uwagi na dosyć dużą liczbę producentów będących jednocześnie eksporterami omawianego produktu w ChRL, jak wynika z wniosku oraz z poprzedniego dochodzenia, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano użycie metod kontroli wyrwykowej w dochodzeniu w sprawie dumpingu. Ponadto Komisja wyrwykowo wysłała kwestionariusze do importerów znanych służbom Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 47 z 18.2.1998, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 124 z 25.5.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 120 z 23.5.2002, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 36 z 15.2.2003, str. 18.

- (7) Jednakże jedynie niewielka liczba producentów będących jednocześnie eksporterami z ChRL ujawniła się i dostarczyła w przewidzianym terminie informacje, o które proszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Dlatego też nie uznano użycia metod kontroli wyrywkowej za niezbędne, jeśli chodzi o producentów będących jednocześnie eksporterami z ChRL. Ponadto tylko jeden importer zgłosił przywóz glifosatu pochodzącego z ChRL. Dlatego też nie uznano użycia metod kontroli wyrywkowej za niezbędne, jeśli chodzi o importerów.
- (8) Komisja rozesłała kwestionariusze do stron znanych jako zainteresowane i otrzymała odpowiedzi od czterech producentów wspólnotowych i dwóch chińskich producentów będących jednocześnie eksporterami. Jeden importer zgłosił przywóz produktów pochodzących z ChRL, a następnie przedłożył kompletny, wypełniony kwestionariusz.
- (9) Kilku producentów będących jednocześnie eksporterami z ChRL, czterech producentów i trzynastu dostawców wspólnotowych oraz stowarzyszenie dystrybutorów i użytkowników przedstawiło swoje opinie na piśmie. Wszystkie strony, które złożyły wniosek w wyznaczonym terminie oraz wykazały, iż istnieją szczególne powody, dla których powinno zostać im udzielone prawo złożenia wyjaśnień, otrzymały taką możliwość.
- (10) Komisja zebrała i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne, by określić, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuowania lub powrotu do praktyk szkodliwego dumpingu, oraz by ocenić interes Wspólnoty. Na terenie następujących przedsiębiorstw przeprowadzono wizyty sprawdzające:

Producenci będący jednocześnie eksporterami z ChRL:

— Zhejiang Xinan Industrial Group Ltd, Xinanjiang, Jiande City, Prowincja Zhejiang, ChRL;

Producenci wspólnotowi:

— Cheminova Agro A/S, Lemvig, Dania (również dystrybutor zależny Headland Agrochemicals Ltd, Great Chesterford, Essex, Zjednoczone Królestwo),

— Herbex Produtos Químicos, SA, Sintra, Portugalia,

— Monsanto Europe SA, Bruksela oraz Antwerpia, Belgia (również dystrybutor zależny Monsanto UK Ltd., Cambridge, Zjednoczone Królestwo),

— Syngenta UK, Huddersfield, Zjednoczone Królestwo (również spółki zależne: Stauffer Chemical BV, Seneffe, Belgia oraz Syngenta Supply AG, Bazylea, Szwajcaria, oraz dystrybutor zależny Syngenta Crop Protection, Whittlesford, Cambridgeshire, Zjednoczone Królestwo);

Producent z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej:

— Monsanto do Brasil, São Paulo, Brazylia.

- (11) Dochodzenie w kwestii prawdopodobieństwa kontynuowania lub powrotu do praktyk dumpingu w dochodzeniach w ramach przeglądów obejmowało okres od 1 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2002 r. (zwany dalej „okresem dochodzenia”). Badanie trendów w kontekście analizy prawdopodobieństwa dalszego lub ponownego wystąpienia szkody dotyczyło okresu od stycznia 1999 r. do końca okresu dochodzenia („analizowany okres”).

4. Traktowanie na warunkach gospodarki rynkowej oraz traktowanie indywidualne

- (12) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego dwa chińskie przedsiębiorstwa, Zhejiang Xinan Industrial Group Ltd („Xinanchem”) oraz Zhenjiang Jiagnan Chemical Factory („Zhenjiang”), zgłosiły wniosek o traktowanie na warunkach gospodarki rynkowej oraz traktowanie indywidualne. Jednakże ustalono, iż przedsiębiorstwo Zhenjiang nie prowadziło wywozu omawianego produktu do Wspólnoty podczas okresu dochodzenia. Z tego powodu wniosek przedsiębiorstwa Zhenjiang o traktowanie na warunkach gospodarki rynkowej oraz traktowanie indywidualne stał się bezprzedmiotowy. Przedsiębiorstwo Xinanchem wezwano do wypełnienia wniosku o traktowanie na warunkach gospodarki rynkowej, z wyszczególnieniem wszelkich wymaganych informacji.
- (13) Mimo iż większość udziałów przedsiębiorstwa była w posiadaniu osób prywatnych, to z powodu dużego rozdrobnienia udziałów niebędących własnością państwa, a także wskutek tego, iż największy pakiet udziałów należał do państwa, przedsiębiorstwo to uznano za będące pod kontrolą państwa. Co więcej, zarząd przedsiębiorstwa został powołany przez udziałowców państwowych, a większość członków zarządu była albo urzędnikami państwowymi, albo przedstawicielami przedsiębiorstw państwowych. Z tego powodu uznano, iż przedsiębiorstwo to znajduje się pod znaczącą kontrolą i wpływem państwa.
- (14) Ponadto ustalono, że rząd ChRL powierzył Chińskiej Izbie Handlowej Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Chemikaliów (China Chamber of Commerce Metals, Minerals & Chemicals Importers and Exporters – CCCMC) prawo zatwierdzania umów i weryfikowania cen eksportowych do odprawy celnej. System ten dotyczył również ustalenia minimalnej ceny wywozu glifosatu oraz pozwolił CCCMC na wstrzymanie wywozu, który nie respektował tychże cen.
- (15) Po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego zdecydowano więc nie obejmować przedsiębiorstwa Xinanchem traktowaniem na warunkach gospodarki rynkowej, z uwagi na to, iż przedsiębiorstwo to nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

- (16) Ponieważ przedsiębiorstwu Xinanchem nie przyznano statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej, przedsiębiorstwo to ubiegało się o objęcie go traktowaniem indywidualnym, tzn. określenie indywidualnego marginesu dumpingu na podstawie indywidualnych cen eksportowych. Komisja dokonała weryfikacji, czy przedsiębiorstwo to do ustalania swej ceny eksportowej posiada wymagany, zarówno rzeczywisty, jak i prawny, stopień niezależności od państwa.
- (17) W tym zakresie ustalono, iż przedsiębiorstwo Xinanchem podlega znaczącej kontroli państwa, jeśli chodzi o ustalanie cen eksportowych dla omawianego produktu, jak wyjaśniono powyżej w motywie 14. Dlatego też stwierdzono ostatecznie, że przedsiębiorstwo Xinanchem nie spełnia wymogów objęcia go traktowaniem indywidualnym, określonym w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

B. OMAWIANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

1. Omawiany produkt

- (18) Omawianym produktem jest glifosat pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej („omawiany produkt”), aktualnie oznaczony kodami CN ex 2931 00 95 (kody TARIC 2931 00 95 81 oraz 2931 00 95 82) oraz ex 3808 30 27 (kody TARIC 3808 30 27 11 oraz 3808 30 27 19). Omawiany produkt jest tym samym produktem, którego dotyczyło dochodzenie prowadzące do nałożenia środków pierwotnych („dochodzenie pierwotne”).
- (19) Glifosat jest herbicydem totalnym, który może występować w różnych stopniach i postaciach stężenia, z których główne to kwas, sól oraz produkt użytkowy (preparat). Kwas jest podstawową postacią wynikającą z procesu produkcyjnego i zwykle występuje w formie suchego proszku o zawartości 95 % glifosatu lub jako mokra masa o zawartości 84 % glifosatu. Różnica między obu postaciami sprowadza się jedynie do zawartości wilgoci. Sól jest rozpuszczalną formą glifosatu, którą wytwarza się z kwasu. Jest to ciecz, zwykle zawierająca 62 % soli IPA⁽¹⁾, co jest równoważne 43 % zawartości glifosatu. Glifosat w formie użytkowej ma zwykle postać ciekłą, składającą się z mieszaniny soli glifosatowej, wody i innych związków chemicznych, takich jak środki powierzchniowo czynne oraz dodatki, które pozwalają na wchłonięcie herbicydu przez rośliny i poprawiają jego skuteczność. Typowa standardowa postać glifosatu użytkowego zawiera 360 gramów/litr glifosatu.
- (20) Aby zmniejszyć koszty transportu, importerzy kupują glifosat w postaci stężonej (zwykle jako kwas lub mokrą masę, ale również sól), po czym przetwarzają go poprzez dodanie wody i innych związków chemicznych celem uzyskania glifosatu użytkowego będącego

jedyną formą, którą można stosować jako produkt końcowy, tzn. herbicyd totalny. Do celów dochodzenia potraktowano importerów oraz przetwórców jako jedną grupę („importerzy/przetwórcy”).

2. Produkt podobny

- (21) Glifosat produkowany i sprzedawany we Wspólnocie przez producentów wspólnotowych wnioskujących o przegląd dotyczący wygaśnięcia środków oraz glifosat produkowany w ChRL, a sprzedawany we Wspólnocie przez chińskich producentów będących jednocześnie eksporterami, posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne oraz chemiczne, jak i te same zastosowania, i z tego też względu uznawane są za produkty podobne, zgodnie z art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Ustalono również, że glifosat produkowany i sprzedawany w obrocie wewnętrznym kraju trzeciego o gospodarce rynkowej („kraj analogiczny”), tzn. Brazylii, ma te same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne oraz chemiczne, jak i te same zastosowania co glifosat produkowany w ChRL i wywożony do Wspólnoty. Dlatego też uznano je za produkty podobne w myśl art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUOWANIA LUB POWROTU DO DUMPINGU

- (22) W dochodzeniach uczestniczyły dwa chińskie przedsiębiorstwa. Jednak tylko jedno z nich (Xinanchem) prowadziło wywóz omawianego produktu do Wspólnoty w okresie dochodzenia (dalej określane jako „chiński producent będący jednocześnie eksporterem”). W rezultacie udział drugiego przedsiębiorstwa (Zhenjiang) ograniczył się do dochodzenia w kwestii przeglądu wygaśnięcia. Całkowita ilość glifosatu pochodzącego z ChRL sprowadzonego w okresie dochodzenia wynosiła mniej niż 50 % ilości sprowadzonej podczas okresu dochodzenia pierwotnego (12 miesięcy do końca sierpnia 1995 r.). Ponieważ wzrosła zużycie, udział w rynku omawianego produktu przywożonego pochodzącego z ChRL zmniejszył się bardziej znacząco w tym samym okresie. Z 11 % w okresie dochodzenia pierwotnego zmniejszył się do poziomu poniżej 3 % na początku okresu analizy oraz do poziomu poniżej 2 % w 2001 r., ale potem zwiększył się w okresie dochodzenia, pozostając jednak poniżej wartości 2 %.

1. Kraj analogiczny

- (23) Ponieważ ChRL uznawana jest za gospodarkę znajdującą się w okresie transformacji, Komisja musiała w tym przypadku ustalić wartość normalną na podstawie danych uzyskanych od producentów działających w kraju trzecim o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Sól kwasu glifosatowego oraz izopropylaminy.

- (24) W tym celu w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zaproponowała Brazylię, która była jednocześnie krajem analogicznym użytym w dochodzeniu prowadzącym do nałożenia środków.
- (25) Wszystkim zainteresowanym stronom dano możliwość wypowiedzenia się na temat przewidywanego kraju analogicznego.
- (26) Chiński producent będący jednocześnie eksporterem podnosił, że do porównania powinno użyć się kraju o poziomie rozwoju gospodarczego bardziej zbliżonym do Chińskiej Republiki Ludowej oraz że kraj analogiczny położony w Azji stanowiłby lepszy punkt odniesienia. Zauważyć należy, iż ten sam poziom rozwoju gospodarczego jako taki nie jest istotny dla określenia wartości normalnej. Chociaż nie złożono żadnych przekonujących propozycji co do kraju analogicznego innego niż Brazylia, Komisja zapytała znanych tajwańskich i malezyjskich wytwórców omawianego produktu o ich wolę dostarczenia niezbędnych informacji. Jednak producenci ci zwrócili uwagę, iż oba rynki są pod silnym wpływem przywożonego po niskich cenach glifosatu pochodzącego z ChRL oraz iż ceny w tych krajach nie są reprezentatywne. Jeden wytwórca z Tajwanu uznał, że inne kraje, takie jak Brazylia, są bardziej odpowiednie do tego celu. W rezultacie producentów tych nie pozyskano do dalszej współpracy.
- (27) Chiński producent będący jednocześnie eksporterem z ChRL wnosił również o wzięcie pod uwagę, że informacji dotyczących Brazylii dostarczy spółka zależna stowarzyszona z członkiem stowarzyszenia będącego wnioskodawcą oraz że Komisja winna raczej skorzystać z informacji niezależnych, które można poddać odpowiedniej weryfikacji do celów określenia wartości normalnej. Jednakże uznano, że fakt, iż jedno z przedsiębiorstw w proponowanym kraju analogicznym jest spółką zależną stowarzyszoną z członkiem stowarzyszenia będącego wnioskodawcą, nie wyklucza możliwości uzyskania informacji wiarygodnych i dających się zweryfikować. Szczególną uwagę zwrócono na konieczność wyeliminowania jakichkolwiek możliwych skutków wyżej wymienionej relacji dla określenia wartości normalnej.
- (28) Ponieważ za rozsądny wybór uznano Brazylię, gdzie producenci wykazują wolę współpracy oraz korzystają z porównywalnego procesu wytwórczego, oraz wzięto pod uwagę fakt, iż to właśnie Brazylia była krajem analogicznym użytym przy dochodzeniu prowadzącym do nałożenia środków, wybrano ją jako kraj analogiczny. Celem Komisji było uzyskanie niezbędnych informacji od dwóch znanych producentów w tym kraju, tzn. przedsiębiorstwa Monsanto do Brasil („Mobras”) oraz Nortox. W końcu Komisji udało się uzyskać informacje jedynie od przedsiębiorstwa Mobras, które jest spółką zależną stowarzyszoną z członkiem wnioskodawcy. Ustalono, iż krajowa sprzedaż tego przedsiębiorstwa jest reprezentatywna w odniesieniu do wielkości sprzedaży omawianego produktu przez chińskiego producenta będącego jednocześnie eksporterem do Wspólnoty.

2. Wartość normalna

- (29) Wartość normalną wyliczono dla wszystkich postaci glifosatu produkowanego i sprzedawanego w Brazylii, tzn. dla kwasu glifosatowego oraz innych jego preparatów o różnym stężeniu.
- (30) Ustalono, iż rodzaje produktu sprzedawane na wewnętrznym rynku brazylijskim nie są porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi przez wymienionego producenta będącego jednocześnie eksporterem do Wspólnoty. Dlatego też zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wartość normalną skonstruowano na podstawie kosztów wytworzenia oraz stosownej części kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Koszty ogólne i administracyjne oraz zysk określono na podstawie krajowej sprzedaży podobnego produktu przez firmę Mobras. Pod tym względem zauważyć trzeba, iż głównym dostawcą surowców do produkcji glifosatu w przedsiębiorstwie Mobras była spółka zależna w Brazylii. Poziom zysku spółki zależnej dostosowano do niższego poziomu podczas określania kosztu uzyskania surowca użytego do wyliczenia kosztów wytworzenia.
- (31) Kwoty kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków oparto na rzeczywistych danych dotyczących sprzedaży glifosatu – w zwykłym obrocie handlowym – przez przedsiębiorstwo Mobras.

3. Cena eksportowa

- (32) Całej sprzedaży na eksport chińskiego producenta będącego jednocześnie eksporterem do Wspólnoty dokonano bezpośrednio do niezależnych klientów na terenie Wspólnoty, a cenę eksportową określono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, na podstawie cen zapłaconych lub należnych.
- (33) Porównanie danych dotyczących wywozu do Wspólnoty, dostarczonych przez chińskiego producenta będącego jednocześnie eksporterem, oraz całkowitej wielkości przywozu pochodzącego z ChRL, przeprowadzone poniżej w motywie 58, wykazało, iż poziom współpracy jest niski, gdyż wywóz ten stanowił mniej niż 26% całkowitego przywozu pochodzącego z ChRL do Wspólnoty w okresie dochodzenia.

4. Porównanie

- (34) Do celów obiektywnego porównania wartości normalnej oraz ceny eksportowej przewidziano należyte dostosowanie do różnic, które, jak podnoszono i dowiedziono, mają wpływ na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie dokonano dostosowania we właściwych miejscach w zakresie podatków pośrednich, rabatów, transportu, ubezpieczenia, obsługi, załadunku oraz kosztów pomocniczych, pakowania, kredytu oraz prowizji. Dostosowania ceny eksportowej związane z przewozem wewnętrznym w kraju wywożącym, kosztami pakowania oraz kosztami kredytu dokonano na podstawie kosztów ustalonych w kraju analogicznym.

- (35) Porównania wartości normalnej i ceny eksportowej dokonano na podstawie *ex-works*.

5. Margines dumpingu

- (36) Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej chińskiego producenta będącego jednocześnie eksporterem wykazało margines dumpingu w wysokości 28,7% w okresie dochodzenia.

- (37) Wobec nieobjęcia tego producenta będącego jednocześnie eksporterem traktowaniem indywidualnym obliczono ogólny margines dumpingu dla całej ChRL.

- (38) Ponieważ, jak opisano w motywie 33, poziom współpracy był niski, dla wielkości wywozu niewspółpracujących chińskich producentów będących jednocześnie eksporterami poziom dumpingu ustalono na podstawie najwyższego marginesu określonego dla reprezentatywnego rodzaju omawianego produktu współpracującego producenta będącego jednocześnie eksporterem. Takie podejście uznano za właściwe, gdyż nie stwierdzono, by którykolwiek z niewspółpracujących producentów stosował dumping produktu poniżej poziomu eksportera współpracującego. Dlatego też wszystkim niewspółpracującym producentom będącym jednocześnie eksporterami oraz współpracującemu producentowi będącemu jednocześnie eksporterem, który nie prowadził wywozu do Wspólnoty w okresie dochodzenia, przypisano margines dumpingu w wysokości 30,2%.

- (39) Ostatecznie wyliczono średni margines dumpingu dla całego kraju, używając jako czynnika porównawczego wartości cif dla każdej z grup eksporterów, tzn. współpracowników oraz niewspółpracowników. Ustalony średni margines dumpingu dla całego kraju wyniósł 29,9%.

- (40) Średni margines dumpingu dla całego kraju określony w dochodzeniu w ramach przeglądu tymczasowego był niższy niż margines dumpingu określony w dochodzeniu pierwotnym oraz, co więcej, był niższy od marginesu dumpingu określonego w dochodzeniu przeciwko absorpcji zgodnie z art. 12 rozporządzenia podstawowego. Należy przypomnieć, iż nastąpiło znaczące obniżenie wartości normalnej omawianego produktu od okresu dochodzenia pierwotnego. Dlatego też rozsądny wydaje się wniosek, iż nie jest prawdopodobne, aby ponownie wystąpił wyższy margines dumpingu w przypadku zmiany środków, tak aby odzwierciedlały one margines dumpingu określony w dochodzeniu w ramach przeglądu tymczasowego.

6. Rozwój przywozów w przypadku zniesienia środków

a) Sprzedaż eksportowa ChRL do innych krajów (wielkość i ceny)

- (41) Stwierdzono, że glifosat był sprzedawany do krajów trzecich nawet po cenach niższych niż dumpingowe ceny sprzedaży na rynku Wspólnoty, jak wynika z odpowiedzi

na kwestionariusze oraz z danych statystycznych Eurostatu. Co więcej, jak wynika z odpowiedzi na kwestionariusze, wielkość wywozu do krajów trzecich uległa zwiększeniu o ponad 100% od nałożenia ostatecznych środków. Dlatego też w przypadku zniesienia środków producenci będący jednocześnie eksporterami z ChRL mogliby istniejący wywóz na inne rynki – w znacznych ilościach i po cenach dumpingowych – przekierować na rynek Wspólnoty.

- (42) Informacje dostarczone przez wnioskodawcę pokazały, że więcej niż 80% całkowitej produkcji glifosatu w ChRL podlega wywozowi. Jeżeli chodzi o dwóch współpracujących producentów będących jednocześnie eksporterami, poważną część ich całkowitej produkcji glifosatu była wywożona. Wyciągnięto więc wniosek, iż większość produkcji glifosatu w ChRL podlega wywozowi.

b) Niewykorzystane moce produkcyjne w ChRL

- (43) Dwa współpracujące przedsiębiorstwa podały, że ich moce produkcyjne w okresie dochodzenia wynosiły około 34 000 ton glifosatu wyrażonego jako 95-procentowy ekwiwalent kwasowy. Od 1999 r. te dwa przedsiębiorstwa zwiększyły swe moce produkcyjne o ponad 92%, jak podały w kwestionariuszach. Według szacunków zawartych w informacjach dostarczonych przez wnioskodawcę całkowite moce produkcyjne dotyczące glifosatu w ChRL wynoszą 79 500 ton. Oba przedsiębiorstwa działają na poziomie zbliżonym do pełnych mocy produkcyjnych. Jednakże informacje dostarczone przez wnioskodawcę pokazały, iż średnie wykorzystanie mocy produkcyjnych wszystkich producentów w ChRL kształtowało się na poziomie około 83% w 2001 r., tzn. zapas mocy produkcyjnych wynosił około 13 500 ton.

- (44) Na podstawie powyższych informacji stwierdzono, iż producenci będący jednocześnie eksporterami z ChRL posiadają potencjał do zwiększenia swojego wywozu na rynek Wspólnoty w przypadku zniesienia środków.

c) Praktyki obchodzenia/absorpcji w przeszłości

- (45) Jak wspomniano w motywie 1, po wprowadzeniu ceł ostatecznych w lutym 1998 r. przeprowadzono dwa kolejne dochodzenia zgodnie z art. 12 oraz art. 13 rozporządzenia podstawowego. Dochodzenia te wykazały niezdolność eksporterów z ChRL do konkurowania na rynku Wspólnoty na poziomie cen niedumpingowych, gdyż aby utrzymać się na rynku Wspólnoty, musieli oni uciekać się do praktyk obchodzenia poprzez spedycję omawianego produktu do Wspólnoty za pośrednictwem innych krajów po znacząco zaniżonych cenach (dochodzenie przeciwko obchodzeniu zgodnie z art. 13) oraz do praktyk absorpcyjnych.

d) *Przywóz w ramach uszlachetniania czynnego*

- (46) Więcej niż 90 % ostatnio notowanych przywozów pochodzących z ChRL dokonano w ramach uszlachetniania czynnego. W okresie analizy przywóz pochodzący z ChRL dokonywany w ramach uszlachetniania czynnego stopniowo wzrastał kosztem przywozu obwarowanego cłem z około 60 % całkowitego przywozu w 1999 r. do ponad 90 % w okresie dochodzenia. Wywóz z ChRL w ostatnich latach wyraźnie poszedł w kierunku procedury uszlachetniania czynnego.

e) *Wnioski w kwestii prawdopodobieństwa kontynuowania dumpingu*

- (47) Ponieważ ChRL posiada niewykorzystane moce produkcyjne, a średnie ceny produktów wywożonych do krajów spoza Wspólnoty Europejskiej były w okresie dochodzenia znacznie niższe niż te obowiązujące na rynku Wspólnoty, można oczekiwać, iż w przypadku zniesienia środków dodatkową produkcję lub sprzedaż obecnie wywożoną do krajów spoza Wspólnoty Europejskiej skierowano by w znaczących ilościach na rynek Wspólnoty.
- (48) Dochodzenie wykazało, iż wywóz pochodzący z ChRL nadal prowadzony jest po cenach dumpingowych. Dlatego też wobec braku oznak zaistnienia odwrotnej sytuacji można zakładać prawdopodobieństwo kontynuowania dumpingu w przyszłości. Co więcej, uznano, iż wielkość przywozu po cenach dumpingowych, który w chwili obecnej pozostaje na niskim poziomie, prawdopodobnie wzrosłaby znacząco w przypadku wygaśnięcia środków.

7. Zobowiązanie

- (49) Współpracujący producent będący jednocześnie eksporterem z ChRL, przedsiębiorstwo Xinanchem, wyraził zainteresowanie złożeniem zobowiązania. Jednak pamiętać trzeba, iż przedsiębiorstwo Xinanchem nie spełniło wymogów objęcia go traktowaniem indywidualnym, ponieważ istniał system kontroli cen powierzony Chińskiej Izbie Handlowej Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Chemikaliów (CCCCM) przez państwo. Co więcej, z powodu niskiego stopnia współpracy ze strony producentów będących jednocześnie eksporterami z ChRL Komisja nie była w stanie dalej rozpatrywać zobowiązania złożonego przez przedsiębiorstwo Xinanchem z powodu nieodłącznego ryzyka obchodzenia takiego zobowiązania. Współpracujący producent będący jednocześnie eksporterem został o tym stosownie powiadomiony. Komisja nie otrzymała po tym od przedsiębiorstwa Xinanchem żadnej konkretnej oferty podjęcia zobowiązania.

D. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTY

1. Ogólna

- (50) Na czterech producentów z obszaru Wspólnoty współpracujących przy dochodzeniu przypada 100 % produkcji glifosatu na terenie Wspólnoty w okresie dochodzenia. Stanowią oni więc w myśl art. 4 ust. 1 oraz art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przemysł wspólnotowy.

- (51) Do celów niniejszego przeglądu – tak jak w przypadku dochodzenia pierwotnego – przemysł wspólnotowy to przemysł, który obejmuje jedynie rzeczywistych producentów glifosatu, tzn. tych, którzy wytwarzają glifosat z odpowiednich surowców, w odróżnieniu od przetwórców, którzy jedynie przetwarzają jedną postać glifosatu na inną. Jeden z chińskich producentów będących jednocześnie eksporterami twierdził, iż za producentów wspólnotowych powinno się uznać również przetwórców, tzn. przedsiębiorstwa, które kupują kwas lub sól glifosatową i przetwarzają ją na postać glifosatu użytkowego. Jednak omawianym w niniejszym przeglądzie produktem jest glifosat w różnych postaciach i jasne jest, iż przetwórcą – z definicji – jedynie przetwarza istniejącą postać glifosatu na inną postać. Dlatego też nie uznaje się przetwórcy za rzeczywistego wytwórcę glifosatu. Co więcej, ta różnica pomiędzy producentami a importerami/przetwórcami jest zgodna z założeniem przyjętym w dochodzeniu pierwotnym.

- (52) W stosunku do jednego producenta konieczne było rozważenie, czy można go określić jako producenta wspólnotowego ze względu na korporacyjną strukturę grupy, której był częścią. Odkryto, że producent ten jest w pełni zintegrowany z jednostką gospodarczą, która składa się z dużej liczby przedsiębiorstw i działa w następujący sposób: centrala grupy, zlokalizowana poza obszarem Wspólnoty, kupuje surowce. Spółka zależna na terenie Wspólnoty (omawiany producent) wytwarza kwas glifosatowy na podstawie umowy z centralą grupy, która wciąż zachowuje własność glifosatu. Następnie kwas glifosatowy sprzedawany jest innej spółce zależnej na terenie Wspólnoty, gdzie jest przetwarzany na sól oraz produkt użytkowy. Potem produkt użytkowy sprzedaje się sieci zależnych dystrybutorów na terenie Wspólnoty w ramach grupy, która to sieć ostatecznie sprzedaje go niezależnym klientom. Dochodzenie wykazało, że glifosat produkowany przez to przedsiębiorstwo jest pochodzenia wspólnotowego oraz że procesy produkcyjne, inwestycje technologiczne i kapitałowe w procesy produkcyjne oraz sprzedaż mają miejsce we Wspólnocie. W świetle powyższego producent ten jest producentem wspólnotowym w myśl art. 5 ust. 4 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (53) Producent wspólnotowy oraz stowarzyszenie reprezentujące dystrybutorów i użytkowników stwierdzili, iż jedno z przedsiębiorstw, które uznaje się za producenta wspólnotowego, nie produkuje w rzeczywistości kwasu glifosatowego w ramach Wspólnoty, lecz jedynie sprowadza kwas bądź sól z kraju trzeciego i przetwarza je na terenie Wspólnoty. Dochodzenie wykazało, iż chociaż przedsiębiorstwo to rzeczywiście sprowadza pewne ilości glifosatu użytkowego z krajów trzecich, jednak większość produktów, które sprzedaje na terenie Wspólnoty, wytwarzana jest z kwasu glifosatowego wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo na terenie Wspólnoty. Dlatego też uznano to przedsiębiorstwo za producenta wspólnotowego, a zarzut nie został uwzględniony.

(54) Badanie wpływu przywozu dumpingowego na przemysł wspólnotowy zawierało ocenę wszystkich czynników i wskaźników ekonomicznych dotyczących stanu przemysłu od 1999 r. do okresu dochodzenia.

(55) Ogólnie liczby dotyczące wielkości glifosatu obejmują wszelkie postacie glifosatu, chyba że wskazano inaczej. Do celów porównawczych wielkości zrewidowano na podstawie 95-procentowej zawartości kwasu glifosatowego. Liczby dotyczące sprzedaży przez przemysł wspólnotowy zawierają jedynie sprzedaż glifosatu produkowanego na terenie Wspólnoty i nie uwzględniają żadnej sprzedaży glifosatu sprowadzanego, a następnie odsprzedawanego, przez określonych producentów wspólnotowych.

2. Zużycie we Wspólnocie

(56) Rynek glifosatu we Wspólnocie, na którym sprzedaje przemysł wspólnotowy, zaspokaja zarówno popyt na produkt użytkowy, który można stosować jako gotowy herbicyd, jak i popyt importerów/przetwórców na glifosat bądź to w postaci soli, bądź kwasu przeznaczony do dalszego przetworzenia na produkt użytkowy, który można następnie sprzedać albo we Wspólnocie, albo wywieźć. Oba rodzaje popytu może zaspokoić albo sam przemysł wspólnotowy, albo przywóz z krajów trzecich. Dlatego też zużycie we Wspólnocie oszacowano na poziomie sprzedaży dystrybutorom/użytkownikom oraz importerom/przetwórcom. Obliczono to na podstawie całkowitej wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego, dostosowanej do poziomu zapasów, łącznie z całkowitym przywozem, według danych Eurostatu oraz danych uzupełniających dostarczonych przez przemysł wspólnotowy, a dotyczących niektórych wielkości podlegających szczególnym zasadom odprawy celnej, pomniejszonych o wielkości wywiezione według doniesień przemysłu wspólnotowego.

(57) Na tej podstawie stwierdzono, iż zużycie we Wspólnocie uległo stopniowemu zwiększeniu o 41 % w okresie od 1999 do 2002 r. Odzwierciedla to istnienie zjawiska zwiększającej się akceptacji i użycia glifosatu jako totalnego herbicydu. Szczegółowe dane, wyrażone w tonach, przedstawiają się w sposób następujący.

Tabela 1

Zużycie

Zużycie	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
Tony (95-procentowy ekwiwalent kwasowy)	24 782	29 280	31 562	35 021
Wskaźnik	100	118	127	141

3. Wielkość przywozu pochodzącego z ChRL oraz udział w rynku

(58) Wielkość przywozu omawianego produktu określono na podstawie danych statystycznych dostarczonych przez Eurostat oraz danych uzupełniających dostarczonych przez przemysł wspólnotowy, a dotyczących niektórych wielkości podlegających szczególnym regulacjom celnym. Aby chronić poufność tych danych, liczby wyrażono w postaci wskaźników. Całkowita ilość glifosatu pochodzącego z ChRL sprowadzonego w okresie dochodzenia wynosi mniej niż 50 % ilości sprowadzonej w okresie dochodzenia pierwotnego (12 miesięcy do końca sierpnia 1995 r.). Ponieważ wzrastało zużycie, udział w rynku przywozu omawianego produktu pochodzącego z ChRL zmniejszył się bardziej znacząco w tym samym okresie. Z 11 % w okresie dochodzenia pierwotnego zmniejszył się do poziomu poniżej 3 % na początku okresu analizy oraz do poziomu poniżej 2 % w 2001 r., potem jednak zwiększył się w okresie dochodzenia, pozostając jednak poniżej wartości 2%. Jak wyjaśniono powyżej w motywie 46, ponad 90 % ostatnio notowanego przywozu pochodzącego z ChRL dokonano w ramach uszlachetniania czynnego, okazało się również, iż większość sprowadzanego glifosatu pochodzenia ChRL tak naprawdę podlega wywozowi powrotnemu, co odzwierciedla fakt, iż środki utrudniają jego sprzedaż we Wspólnocie. W okresie analizy przywóz pochodzący z ChRL, a dokonany w ramach uszlachetniania czynnego, stopniowo się zwiększał kosztem przywozu obwarowanego cłem z około 60 % całkowitego przywozu w 1999 r. do ponad 90 % w okresie dochodzenia. Udział eksporterów z ChRL w rynku zmniejszył się w oczywisty sposób wskutek obowiązujących środków, jednakże ich obecność jest nadal odczuwalna na rynku Wspólnoty. Rozwój przywozu pochodzenia ChRL oraz udział ChRL w rynku w okresie analizy pokazano w poniższej tabeli w postaci wskaźników, gdzie jako podstawę wzięto 1999 r.

Tabela 2

Przywóz pochodzący z ChRL

Przywóz pochodzący z ChRL	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
Wielkości (w postaci wskaźników)	100	95	76	100
Udział w rynku (w postaci wskaźników)	100	81	62	73

4. Ceny omawianego przywozu

a) Rozwój cen

(59) Ponieważ przywóz glifosatu użytkowego pochodzącego z ChRL do Wspólnoty był nieznaczny oraz nie sprowadzono soli glifosatowej w okresie dochodzenia, rozwój cen określono jedynie na podstawie cen kwasu

glifosatowego. Dane te oparte są na danych liczbowych Eurostatu. Ceny sprowadzanego kwasu glifosatowego (o zawartości 95 %) pochodzącego z ChRL wyrażone w EUR/kg przed zastosowaniem cła antidumpingowego stopniowo spadały z 3,50 EUR w 1999 r. do 2,80 EUR w okresie dochodzenia, co stanowiło całkowity spadek w wysokości 20 %. Szczegółowe dane przedstawiono poniżej.

Tabela 3

Ceny ChRL

Ceny ChRL	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
EUR/kg przed wprowadzeniem cła antidumpingowego (95-procentowy ekwiwalent kwasu)	3,50	3,31	3,04	2,80
Wskaźnik	100	94	87	80

b) Podcięcie cenowe

- (60) Z powodu, o którym była mowa powyżej w motywie 59, oceny zjawiska zniżania cen dokonano również jedynie na podstawie cen kwasu glifosatowego. Ponieważ sprowadzany kwas pochodzący z ChRL występuje w postaci kwasu 95-procentowego, a kwas sprzedawany przez producentów wspólnotowych na rynku Wspólnoty występuje w postaci 84-procentowej mokrej masy, aby umożliwić poprawne porównanie, ceny glifosatu w postaci mokrej masy zamieniono na bazę o 95-procentowej zawartości kwasu, co jest możliwe, gdyż w istocie jedyną różnicą pomiędzy obu produktami jest większa

zawartość wody w mokrej masie. Dodatkowo cenę chińskiego glifosatu oparto na informacjach przedstawionych w trakcie dochodzenia przez współpracującego producenta będącego jednocześnie eksporterem. Na podstawie granicznych cen wspólnotowych, zawierających cło, ale niezawierających cła antidumpingowego, w okresie dochodzenia wystąpił margines podjęcia cen w wysokości 20 % do 30 %, co wskazuje, iż bez środków ceny na rynku Wspólnoty wystawione byłyby na presję spadkową ze strony niższych cen glifosatu pochodzącego z ChRL. Biorąc pod uwagę poziom istniejącego cła antidumpingowego (48 %), cena glifosatu pochodzącego z ChRL zawierająca opłacone cło przewyższyła cenę sprzedaży przemysłu wspólnotowego o 10 % do 20 %. Należy jednak zauważyć, iż ustalono margines sprzedaży po niższych cenach w wysokości przewyższającej 80 % w zakresie sprzedaży w okresie dochodzenia glifosatu pochodzącego z ChRL po cenach nieuwzględniających opłaconego cła, co wyjaśniono w motywach 119 i 120.

c) Przywóz pochodzący z innych krajów trzecich

- (61) Jak wspomniano poniżej w motywie 71, jeden z producentów wspólnotowych sprowadził znaczne ilości glifosatu użytkowego od przedsiębiorstw zależnych na terenie krajów trzecich. Przywóz ten dotyczy wysokowartościowego niestandardowego produktu użytkowego. Zarówno ceny przywozowe, jak i ceny odsprzedaży tego produktu są znacznie wyższe niż ceny głównych produktów użytkowych wytwarzanych i sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy we Wspólnocie. Dlatego też przywóz ten nie przyczynił się do spadku cen na rynku Wspólnoty.
- (62) Liczby dotyczące przywozu podane w poniższej tabeli uwzględniają również glifosat sprowadzany w ramach uszlachetniania czynnego, ale nie uwzględniają glifosatu sprowadzanego przez producenta wspólnotowego od spółek zależnych w krajach trzecich.

Tabela 4

Wielkość przywozu z innych krajów trzecich oraz udziały w rynku

95-procentowy ekwiwalent kwasu	1999			2000			2001			2002(okres dochodzenia)		
	Ton	Udział w rynku	Cena EUR/kg	Ton	Udział w rynku	Cena EUR/kg	Ton	Udział w rynku	Cena EUR/kg	Ton	Udział w rynku	Cena EUR/kg
Malezja	1 884	7,6 %	2,85	1 622	5,5 %	2,84	1 239	3,9 %	2,57	78	0,2 %	2,83
W postaci wskaźników	100		100	86		100	66		90	4		99
Tajwan	736	3,0 %	3,87	1 253	4,3 %	3,87	469	1,5 %	3,46	1 354	3,9 %	3,24
W postaci wskaźników	100		100	170		100	64		90	184		84
Inne	1 292	5,2 %	3,94	2 141	7,3 %	3,82	2 212	7,0 %	3,40	1 695	4,8 %	3,19
W postaci wskaźników	100		100	255		100	174		89	90		84
RAZEM	3 912	15,8 %	3,38	5 016	17,1 %	3,44	3 920	12,4 %	3,13	3 127	8,9 %	3,20
W postaci wskaźników	100		100	128		102	100		93	80		95

- (63) Aby dokonać właściwego porównania cen glifosatu sprowadzanego z krajów trzecich, oparto je na cenach kwasu glifosatowego, który stanowił więcej niż 90 % przywozu glifosatu w okresie dochodzenia.
- (64) Przywóz glifosatu przez przedsiębiorstwa niezwiązane z producentami wspólnotowymi zmniejszył się nieznacznie z 3 912 ton w 1999 r. do 3 127 w okresie dochodzenia. Jedyne znaczący przywóz w okresie dochodzenia z krajów innych niż ChRL, oprócz przywozu producentów wspólnotowych od spółek zależnych spoza Wspólnoty, pochodził z Tajwanu (zob: tabela powyżej). Po przeprowadzonym dochodzeniu przeciwko obchodzeniu rozporządzenie Rady (WE) nr 163/2002 rozszerzyło cło nałożone na przywóz omawianego produktu, sprowadzanego za pośrednictwem Malesji i Tajwanu (niezależnie od tego, czy deklarowanego jako pochodzący z Malesji bądź Tajwanu czy też nie), z wyjątkiem tych produktów wytwarzanych przez jedno określone przedsiębiorstwo w każdym z tych krajów. Przywóz z Malesji znacznie się zmniejszył po rozszerzeniu środków i nie był on znaczący w okresie dochodzenia.
- (65) W przypadku Tajwanu przywóz zmniejszył się w 2001 r., kiedy prowadzono dochodzenie przeciwko obchodzeniu, ale wzrósł ponownie w okresie dochodzenia do poziomu około 4 % zużycia Wspólnoty. Chociaż przywóz z Tajwanu nadal jest względnie wysoki, należy mieć na uwadze, iż nie cały wywóz z Tajwanu podlega rozszerzonej regulacji celnej, wynikającej z dochodzenia przeciwko obchodzeniu. Należy również zauważyć, że w okresie analizy ceny produktów sprowadzanych z Tajwanu były od 10 do 20 % wyższe od cen przywożonych produktów pochodzących z ChRL, przy pominięciu cła antydumpingowego mającego zastosowanie do przywozu pochodzącego z ChRL oraz faktu, iż ceny tajwańskie nie powodowały zaniżania cen przemysłu wspólnotowego w okresie dochodzenia. Przywóz ze wszystkich innych krajów dokonywany jest po cenach bardzo zbliżonych do cen przemysłu wspólnotowego.
- 5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego**
- a) *Ogólna*
- (66) Aby dokonać dogłębnej oceny niektórych wskaźników poniesionej szkody, konieczne było wyłączenie danych dotyczących producenta, o którym była mowa powyżej w motywie 52, gdy na dane te mogły mieć wpływ przedsiębiorstwa wchodzące w skład grupy, ale zlokalizowane poza Wspólnotą. Ponieważ na rentowność działalności europejskiej tego przedsiębiorstwa wpływ mają wyniki osiągane przez cały łańcuch dostawców, włączywszy jego centralę położoną poza obszarem Wspólnoty, za właściwe uznano wyłączenie danych pochodzących z tego przedsiębiorstwa z analizy wskaźników w sekcjach f) Rentowność oraz h) Przepływy pieniężne (*cash flow*) i zdolność gromadzenia kapitału, jak również z analizy „zwrotu z inwestycji” w sekcji g) Inwestycje i zwrot z inwestycji. Co więcej, ponieważ przedsiębiorstwo to powstało w wyniku fuzji dwóch dotychczas niezależnych podmiotów, nie było ono w stanie dostarczyć danych za cały okres analizy w odniesieniu do cen sprzedaży i zatrudnienia. Z tego powodu konieczne było również wyłączenie dostępnych danych z analizy trendów w sekcjach e) Ceny sprzedaży i koszty oraz i) Zatrudnienie, produktywność i wynagrodzenie. Ponieważ przedsiębiorstwo to odpowiedzialne było jedynie za 15–25 % produkcji wspólnotowej omawianego produktu, ustalenia przedstawione poniżej uznaje się za reprezentatywne.
- b) *Produkcja, moce produkcyjne oraz wykorzystanie mocy produkcyjnych*
- (67) Produkcja glifosatu przez przemysł wspólnotowy zwiększyła się z 48 334 ton w 1999 r., osiągając poziom szczytowy w wysokości 54 575 ton w 2000 r., następnie uległa zmniejszeniu do ilości 50 448 ton w okresie dochodzenia. Stanowi to całkowity wzrost w wymiarze 4 % na przestrzeni okresu analizy.
- (68) Moce produkcyjne wzrosły z około 63 000 ton w 1999 r. do prawie 70 000 ton w okresie dochodzenia, co stanowi wzrost o 11 %. Wzrost w okresie od 2000 r. do 2001 r. wynika z rozpoczęcia działalności przez dodatkowe zakłady produkcyjne, w połączeniu z ciągłym udoskonalaniem procesu produkcji.
- (69) Wykorzystanie mocy produkcyjnych początkowo wzrosło z 77 % do 83 % w 2000 r., potem jednak spadło na przestrzeni 2001 r. do poziomu 72 % w okresie dochodzenia, co stanowi całkowity spadek w wymiarze 5 punktów procentowych w porównaniu z 1999. r. Przeanalizowano spadek wykorzystania mocy produkcyjnych i stwierdzono, że jego wpływ na rentowność nie był znaczący.
- (70) Na spadek wykorzystania mocy produkcyjnych, mimo wzrastającej sprzedaży omawianego produktu na terenie Wspólnoty, wpływ miał rozwój sytuacji w zakresie sprzedaży wywozowej przemysłu wspólnotowego do krajów trzecich. W okresie analizy sprzedaż wywozowa przemysłu wspólnotowego uległa stopniowemu zmniejszeniu z 58 % jego sprzedaży światowej w 1999 r. do 38 % jego sprzedaży światowej w okresie dochodzenia.
- (71) Zarówno na liczby dotyczące produkcji, jak i wykorzystania mocy produkcyjnych za lata 2001 i 2002 wpływ miał spadek produkcji u jednego producenta wspólnotowego, spowodowany jego decyzją sprowadzania niektórych produktów glifosatowych od spółek zależnych w krajach trzecich, a nieprodukowania ich na terenie Wspólnoty. Produkty, o których mowa, to nowo opracowane postacie glifosatu, które wymagają dodatkowych urządzeń produkcyjnych, obecnie niedostępnych na terenie Wspólnoty. Pogorszenie sytuacji widoczne we wskaźnikach poniesionej szkody w latach 2001 i 2002 należy wziąć pod uwagę w świetle zaistniałej sytuacji, o której była mowa powyżej w motywie 61. Szczegółowe dane przedstawiają się w sposób następujący:

Tabela 5

Produkcja

Produkcja	1999	2000	2001	2002 (okres docho- dzenia)
Produkcja (tony – 95-procen- towy ekwiwalent kwasu)	48 337	54 575	52 406	50 448
Wskaźnik	100	113	108	104
Moce produkcyjne (tony – 95-procen- towy ekwiwalent kwasu)	63 029	65 720	70 028	69 930
Wskaźnik	100	104	111	111
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	77 %	83 %	75 %	72 %

c) Zapasy

- (72) Zapasy glifosatu wzrosły w okresie analizy z 9 149 ton w 1999 r. do 14 554 ton w okresie dochodzenia, co stanowi wzrost o 59 %. Główny przyrost nastąpił w latach 2001 i 2002. Odzwierciedla to wysiłki producentów wspólnotowych na rzecz utrzymania wysokiego wykorzystania mocy produkcyjnych celem pokrycia kosztów stałych swoich zakładów, w czasie gdy rynek nie był w stanie wchłonąć tych ilości. Szczegółowe dane przedstawiono poniżej:

Tabela 6

Zapasy

Zapasy	1999	2000	2001	2002 (okres docho- dzenia)
Ton	9 149	9 902	13 049	14 554
Wskaźnik	100	108	143	159

- (73) Jedna ze stron z ChRL podnosiła, że przyrostu zapasów w przemyśle wspólnotowym nie można traktować jako skutku przywozu z ChRL oraz że przyrost ten związany jest ze spadkiem sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynkach eksportowych. W tym sensie należy zauważyć, iż konkurencja ze strony glifosatu pochodzenia ChRL, który sprowadzano w ramach uszlachetniania czynnego, a następnie wywożono, również przyczyniła się do spadku sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynkach eksportowych.

d) Wielkość sprzedaży, udział w rynku oraz wzrost

- (74) Sprzedaż produkowanego przez przemysł wspólnotowy glifosatu na rynku Wspólnoty stopniowo wzrosła w okresie analizy z 19 945 ton w 1999 r. do 29 607

ton w okresie dochodzenia, co stanowi całkowity wzrost o 48 %. Analogicznie, przemysł wspólnotowy zwiększył swój udział w rynku z 80 % w 1999 r. do 85 % w okresie dochodzenia, osiągając poziom 89 % w 2001 r. Na zmniejszenie udziału w rynku w 2002 r., w porównaniu z 2001 r., wpływ miał przywóz glifosatu z krajów trzecich przez producenta wspólnotowego, jak wspomniano powyżej w motywie 71.

Tabela 7

Sprzedaż

Sales	1999	2000	2001	2002 (okres docho- dzenia)
Sprzedaż przemysłu wspólnotowego (w tonach)	19 945	24 323	28 229	29 607
Wskaźnik	100	122	142	148
Udział w rynku prze- mysłu wspólnoto- wego	80 %	83 %	89 %	85 %

e) Ceny sprzedaży i koszty

- (75) Ceny porównano na etapie formy użytkowej, gdyż jest to postać glifosatu używana przez ostatecznego konsumenta jako herbicyd. Dodatkowo, glifosat użytkowy stanowi ogromną większość sprzedaży glifosatu zarówno pod względem wartości, jak i wielkości. Aby zapewnić obiektywne porównanie cen oraz biorąc pod uwagę obecność różnorodnych rodzajów glifosatu użytkowego na rynku, których ceny mogą znacznie od siebie odbiegać w zależności od stężenia produktu oraz rodzaju zastosowanego środka powierzchniowo czynnego, służby Komisji wybrały najbardziej powszechną formę użytkową – preparat standardowy o zawartości glifosatu 360 g na litr. Ten tak zwany „preparat standardowy 360” stanowił około 40 % wielkości sprzedaży glifosatu na rynku Wspólnoty przez przemysł wspólnotowy w okresie analizy i, ponieważ w chwili obecnej nie podlega patentowi, jest typowym preparatem albo sprowadzanym z ChRL, albo wytwarzanym z importowanego kwasu lub soli pochodzenia ChRL.

- (76) Dodatkowo do celów wspomnianego porównania glifosat użytkowy produkowany przez przemysł wspólnotowy, zawierający specjalne substancje powierzchniowo czynne, zaprojektowane, aby uczynić produkt mniej szkodliwym, przeanalizowano osobno. Sprzedaż tego nieszkodliwego preparatu również zawierającego 360 g glifosatu na litr stanowiła około 20 % wielkości sprzedaży glifosatu we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy w okresie analizy. Zwykle kwas glifosatowy stanowił około 18 % wielkości całkowitej sprzedaży glifosatu na terenie Wspólnoty przez przemysł wspólnotowy w okresie analizy, a resztę stanowiła sól glifosatowa oraz inne niestandardowe preparaty mające inną zawartość glifosatu na litr lub specjalne substancje powierzchniowo czynne użyte w celu polepszenia skuteczności preparatu bądź jego klasyfikacji pod względem szkodliwości.

(77) Kwas glifosatowy jest głównym składnikiem kosztu produkcji preparatu glifosatowego. W wypadku preparatu standardowego 360 stanowi on około 55 % całkowitego kosztu produkcji oraz około 45 % – w przypadku nieszkodliwego preparatu 360.

(78) Ceny sprzedaży użytkowego glifosatu standardowego 360, wyrażone za kilogram przy 95-procentowym ekwiwalencie kwasu (odpowiadający 2,64 litra produktu użytkowego), stopniowo spadły z 9,23 EUR w 1999 r. do 7,28 EUR w 2002 r., co stanowi całkowity spadek o 21 %. Stopniowo spadał również koszt produkcji z 10,37 EUR w 1999 r. do 8,14 EUR w okresie dochodzenia, co stanowi całkowity spadek o 21 %. Produkt ten był niedochodowy w trakcie okresu analizy, chociaż różnica pomiędzy kosztem produkcji a ceną sprzedaży pozostawała na względnie stałym poziomie we wspomnianym okresie.

Tabela 8

Preparat standardowy 360

Preparat standardowy 360	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
Ilość sprzedana (tony – 95-procentowy ekwiwalent kwasu)	7 632	9 102	10 015	10 322
% sprzedaży w UE	43 %	41 %	39 %	38 %
Cena sprzedaży (EUR za kg – 95-procentowy ekwiwalent kwasu)	9,23	8,65	7,55	7,28
Wskaźnik	100	94	82	79
Koszt produkcji (EUR za kg – 95-procentowy ekwiwalent kwasu)	10,37	9,31	8,88	8,14
Wskaźnik	100	90	86	79

(79) W wypadku nieszkodliwego glifosatu użytkowego zawierającego 360 g glifosatu na litr cena sprzedaży, wyrażona za kilogram przy 95-procentowym ekwiwalencie kwasu (odpowiadający 2,64 litra produktu użytkowego), stopniowo spadała w okresie od 1999 do 2002 r., osiągając całkowity spadek w wysokości 12 %. Spadł również koszt produkcji w okresie od 1999 do 2001 r., ponownie jednak wzrósł w okresie dochodzenia, osiągając całkowity spadek w wysokości 22 %. Wzrost kosztu produkcji w okresie dochodzenia wynika ze zmniejszonego wykorzystania mocy produkcyjnych. Rentowność wspomnianego produktu zwiększyła się w okresie analizy..

Tabela 9

Nieszkodliwy preparat 360

Nieszkodliwy preparat 360	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
Ilość sprzedana (Wskaźnik)	100	123	125	106
% sprzedaży w UE (Wskaźnik)	100	100	88	69
Cena sprzedaży (Wskaźnik)	100	100	90	88
Koszt produkcji (Wskaźnik)	100	79	73	78

(80) W tabeli poniżej pokazano łączną średnią ważoną cenę sprzedaży oraz koszt produkcji dla wszystkich postaci glifosatu, tzn. soli, kwasu oraz wszystkich rodzajów produktów użytkowych. Wydaje się, że ceny sprzedaży oraz koszt produkcji wzrosły w 2001. Powodem tego jest zmiana w asortymencie produktów sprzedawanych na rynku Wspólnoty, tzn. przemysł wspólnotowy sprzedał mniej produktów kwasowych i solnych niższej wartości na rynku Wspólnoty.

Tabela 10

Wszystkie produkty

Wszystkie produkty	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
Cena sprzedaży (EUR za kg – 95-procentowy ekwiwalent kwasu)	8,92	7,94	8,16	7,61
Wskaźnik	100	89	91	85
Koszt produkcji (EUR za kg – 95-procentowy ekwiwalent kwasu)	8,55	7,58	8,01	7,84
Wskaźnik	100	88	94	92

f) Rentowność

(81) Całkowita rentowność przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do glifosatu spadła z 4,2 % w 1999 r. do – 2,6 % w okresie dochodzenia. Rentowność ta dotyczy wszystkich form glifosatu produkowanego i sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy we Wspólnocie. Glifosatu sprowadzanego i odsprzedawanego, jak wspomniano powyżej w motywie 71, nie ujęto w tym wyliczeniu.

(82) Jedna ze stron z ChRL twierdziła, iż sprowadzany i odsprzedawany produkt powinien zostać ujęty w ocenie całkowitej rentowności. Pod tym względem produkty te zostały prawidłowo wyłączone, ponieważ nie mają one wpływu na rentowność przemysłu wspólnotowego w zakresie produkcji i sprzedaży we Wspólnocie. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

(83) Na całkowitą rentowność ujemny wpływ miał także asortyment produktów sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku Wspólnoty. Przemysł wspólnotowy planował odejście od „standardowego” preparatu glifosowego, który sprzedawał się ze stratą wynikającą z presji niskich cen produktów importowanych, głównie z ChRL i Tajwanu, w kierunku bardziej wyszukanych produktów o wyższej wartości, takich jak preparaty nieszkodliwe. Jednakże, w okresie dochodzenia, sprzedaż produktów wyższej wartości wytwarzanych w ramach Wspólnoty spadła w wyniku mniejszego popytu na te produkty, co miało ujemny wpływ na całkowitą rentowność. Liczby dotyczące rentowności podano w tabeli 11 poniżej.

(84) Glifosat jest sprzedawany również przez importerów/przetwórców na rynku Wspólnoty. Sprzedaż ta, dotycząca prawie wyłącznie standardowego preparatu glifosowego 360, który jest produktem mającym największy udział w sprzedaży przemysłu wspólnotowego, konkuruje bezpośrednio ze sprzedażą tego samego preparatu prowadzoną przez przemysł wspólnotowy. Wspomniany glifosat pochodzi z przemysłu wspólnotowego w formie bądź to kwasu, bądź soli, ale jest również sprowadzany z krajów trzecich. Chociaż sprzedaż przemysłu wspólnotowego, celem zaspokojenia popytu na ten preparat standardowy, nie była rentowna, przemysł ten musi nadal prowadzić sprzedaż tego produktu, gdyż przyczyniła się ona do pokrywania kosztów stałych poprzez utrzymanie wykorzystania mocy produkcyjnych.

Tabela 11

Rentowność

Rentowność	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
Rentowność (Sprzedaż na terenie Wspólnoty)	4,2 %	4,3 %	0,6 %	-2,6 %

g) *Inwestycje i zwrot z inwestycji*

(85) Inwestycje w branży zajmującej się glifosatem spadły drastycznie po 1999 r. do 15–18 % wartości z 1999 r. Należy zauważyć, iż większość z inwestycji dotyczących zwiększenia mocy produkcyjnych w 2001 r. dokonano do 1999 r. W pozostałej części okresu analizy nie planowano ani nie dokonano żadnej znaczącej inwestycji. Szczegółowe dane przedstawiono poniżej:

Tabela 12

Inwestycje

Inwestycje	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
Inwestycje (w tys. EUR)	50 940	7 409	9 035	7 883
Wskaźnik	100	15	18	15
Zwrot z inwestycji	22 %	157 %	17 %	ujemny

h) *Przepływy pieniężne (cash flow) i zdolność gromadzenia kapitału*

(86) Przepływy pieniężne przemysłu wspólnotowego spadły pomiędzy rokiem 1999 i okresem dochodzenia, zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i wyrażone jako procent obrotów. Spadek ten odpowiada spadkowi całkowitej rentowności w okresie analizy.

Tabela 13

Przepływy pieniężne

Przepływy pieniężne	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
Przepływy pieniężne (w tys. EUR)	13 217	11 769	4 975	-562
Wskaźnik	100	89	38	ujemny
Przepływy pieniężne wyrażone jako procent obrotów	5,0 %	4,4 %	2,1 %	-0,3 %

(87) Kapitał gromadzony jest na giełdzie papierów wartościowych lub w ramach funduszy własnych przedsiębiorstwa. Inwestycje oraz w pewnych przypadkach nakłady na cele badawczo-rozwojowe zostały w ostatnich latach ograniczone, co odzwierciedla malejąca rentowność sprzedaży glifosatu. Brak znaczących inwestycji od 2000 r. potwierdzają liczby podane powyżej w motywie 85.

i) *Zatrudnienie, produktywność i wynagrodzenia*

(88) Producent wspólnotowy wspomniany powyżej w motywie 52 nie był w stanie przedstawić porównywalnych liczb za cały okres analizy z powodu, który wyjaśniono powyżej w motywie 66, tak więc, aby zbadać trend w sposób spójny, konieczne było wyłączenie dostępnych danych o tym przedsiębiorstwie.

- (89) Zatrudnienie zmniejszyło się w okresie analizy z 1 017 zatrudnionych w 1999 r. do 808 zatrudnionych w okresie dochodzenia, co stanowi spadek o 20%. Odzwierciedla to spadek produkcji w latach 2001 i 2002, ale również fakt, iż ogólnie wzrosła produktywność, mierzona jako wydajność na jednego pracownika. W 2002 r. produktywność spadła, głównie z powodu zmniejszenia wykorzystania mocy produkcyjnych, jak wspomniano w motywie 71. Wzrost kosztów wynagrodzenia na jednego pracownika jest wynikiem stosowania zbiorowego układu pracy na poziomie przemysłu.
- (90) Jedna ze stron z ChRL twierdziła, iż zmniejszenie zatrudnienia wynikało ze zwiększonej efektywności, a nie z poniesionej szkody. Jednak zmniejszenie zatrudnienia jest głównie wynikiem zmniejszenia produkcji przez przemysł wspólnotowy, chociaż uznaje się, iż zwiększona efektywność również miała wpływ, jak zauważono powyżej w motywie 89.

Tabela 14

Zatrudnienie

Zatrudnienie	1999	2000	2001	2002 (okres dochodzenia)
Liczba zatrudnionych	1 017	846	791	808
Wskaźnik	100	83	78	80
Koszty wynagrodzenia na jednego zatrudnionego (w EUR)	57 730	60 040	63 619	64 871
Wskaźnik	100	104	110	112
Produkcja na jednego zatrudnionego (tony/rok)	44	56	58	49
Produkcja na jednego zatrudnionego (indeksowa)	100	129	133	112

j) Wielkość dumpingu i odrobienie strat wywołanych dumpowaniem mającym miejsce w przeszłości

- (91) Jeśli chodzi o wpływ wielkości marginesu dumpingu ujawnionego w okresie dochodzenia (29,9%) na sytuację przemysłu wspólnotowego, należy zauważyć, iż chociaż jest on mniejszy od tego, który odkryto w dochodzeniu pierwotnym (38,2%), nadal pozostaje na wysokim poziomie. Sytuacja przemysłu wspólnotowego początkowo poprawiła się do pewnego stopnia po nałożeniu środków pierwotnych, ale przemysł ten nie w pełni odrobił straty. Należy zwrócić uwagę, iż dumping wzrósł jeszcze bardziej do wysokości 62%, jak ustalono w dochodzeniu przeciwko absorpcji, o którym wspomniano w motywie 1. Ten zwiększony dumping oraz

późniejsze obchodzenie środków za pośrednictwem Malezji i Tajwanu, jak ustalono w dochodzeniu przeciwko obchodzeniu, o którym wspomniano w motywie 1, z pewnością przyczyniły się do spadku cen na terenie Wspólnoty oraz do zmniejszenia rentowności przemysłu wspólnotowego. W razie wznowienia przywozu z ChRL w większym zakresie wpływ dumpingu ujawnionego w obecnym dochodzeniu na przemysł wspólnotowy byłby znaczący.

- (92) Dwie ze stron z ChRL twierdziły, iż środki nie są skuteczne, powinny zostać zaniechane, gdyż w okresie, w którym obowiązywały, sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego nie uległa znaczącej poprawie. W tym względzie należy zauważyć, że skuteczność środków została zmniejszona przez ciągłą presję cenową, powiązaną ze spadającymi cenami sprowadzanych produktów pochodzących z ChRL. W dodatku należy przypomnieć, iż praktyki absorpcji i obchodzenia wystąpiły w następstwie nałożenia środków, jak wspomniano powyżej w motywach 1 i 45, co również ograniczyło skuteczność tych środków. Dlatego też w świetle tych czynników nie przyjmuje się argumentu, iż środki winny być zaniechane.

6. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu wspólnotowego

- (93) W następstwie nałożenia środków antydumpingowych przeciwko przywozowi pochodzącemu z ChRL sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego uległa poprawie pod względem produktywności, produkcji, mocy produkcyjnych, sprzedaży oraz udziału w rynku. Sytuację taką należy rozważać, poza faktem obowiązywania środków, w kontekście wzrastającej konsumpcji glifosatu we Wspólnocie. Jednakże ceny sprzedaży stopniowo spadały, co skutkowało stopniowym pogorszeniem rentowności oraz zakończyło się stratami w okresie dochodzenia. Wpłynęło to ujemnie na przepływy pieniężne, podczas gdy poziomy zapasów wzrosły, a zatrudnienie spadło. Ponadto od 2000 r. nie miały miejsca żadne nowe znaczące inwestycje.
- (94) Jedna ze stron z ChRL twierdziła, iż słaba sytuacja przemysłu wspólnotowego jest wynikiem jego nadmiernych mocy produkcyjnych i zmniejszonej sprzedaży eksportowej. Twierdzenie takie odrzuca się w świetle uwag poczynionych powyżej w motywach 69 i 73. Dlatego też uznaje się, iż sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego nadal jest słaba.

E. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUOWANIA I/LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (95) Po nałożeniu środków ChRL nadal sprzedaje glifosat do Wspólnoty po cenach dumpingowych. Chociaż zmniejszyła się ilość wpływająca na rynek Wspólnoty (m.in. w wyniku obowiązywania środków), eksporterzy z ChRL wciąż zaznaczają swoją obecność na rynku. Co więcej, poprzez swoją sprzedaż głównie w ramach uszlachetniania czynnego mimo wszystko nadal wywierają pewną presję na ceny we Wspólnocie. Obecnie posiadają zapasy mocy produkcyjnych w wymiarze około 40 % zużycia wspólnotowego oraz dodatkowo, w razie zniesienia środków, byłoby w stanie przesunąć znaczne ilości istniejącego wywozu z rynków krajów trzecich, w których obowiązują niskie ceny, na rynek Wspólnoty, jak wspomniano powyżej w motywach 41 i 47. Pozwoliłoby to im dostarczać zwiększone ilości na rynek Wspólnoty po cenach, które skutkowałyby znacznym zniżeniem i spadkiem cen na rynku Wspólnoty, gdyby obowiązujące środki wygasły. Ceny przywózowe omawianego produktu z ChRL skutkowałyby również zniżeniem cen eksportowych innych krajów trzecich, np. w przypadku Tajwanu o około 10–20 %.
- (96) Jedna ze stron z ChRL twierdziła, iż niewielkie ilości glifosatu przywiezionego z ChRL nie powinny mieć wpływu na ceny na rynku Wspólnoty oraz iż spadek cen we Wspólnocie wynika z obniżenia kosztów produkcji przez przemysł wspólnotowy. Twierdzenie to odrzuca się, gdyż odkryto, że glifosat jest towarem o charakterze surowcowym i z tego też względu obecność względnie niewielkich ilości glifosatu na rynku Wspólnoty po niskich cenach wpływa na ceny na rynku. Taka sytuacja ma miejsce szczególnie w przypadku standardowego produktu użytkowego, który stanowi około 40 % sprzedaży przemysłu wspólnotowego na tym rynku i z którym bezpośrednio konkuruje przywóz z ChRL. Pomimo wysiłków czynionych przez przemysł wspólnotowy na rzecz obniżenia kosztów jego rentowność w zakresie standardowego produktu użytkowego pozostała ujemna w wyniku spadających cen przez cały okres analizy.
- (97) Inna ze stron z ChRL uważała, iż przywozu w ramach uszlachetniania czynnego nie powinno być się brać pod uwagę przy dokonywaniu oceny poniesionej szkody, gdyż produkty z tegoż przywozu nie są sprzedawane na rynku Wspólnoty. W tym względzie należy zauważyć, że przywóz soli lub kwasu glifosatowego w ramach uszlachetniania czynnego bezpośrednio konkuruje z tymi samymi produktami pochodzącymi z przemysłu wspólnotowego, zaspokajającymi zapotrzebowanie importerów/przetwórców, którzy dostarczają swe wyroby na rynki eksportowe. Dlatego też właściwe jest wzięcie pod uwagę wielkości tego przywozu przy dokonywaniu oceny poniesionej szkody. Co więcej, chociaż produkty sprowadzane w ramach uszlachetniania czynnego nie są jako takie sprzedawane w obrębie Wspólnoty, wpływ ich

cen jest odczuwalny na rynku poprzez działalność importerów/przetwórców, których celem jest uzyskanie produktów na zaopatrzenie zarówno rynku wspólnotowego, jak i rynków eksportowych po możliwie najbardziej konkurencyjnych cenach. Z tego też względu ceny produktów przywożonych w ramach uszlachetniania czynnego przyczyniły się do presji cenowej, która doprowadziła do pogorszenia rentowności przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty oraz do jego nieprzerwanie słabej sytuacji ekonomicznej. Twierdzenia tego zatem nie przyjmuje się.

- (98) Jak pokazano w motywie 93, sytuacja przemysłu wspólnotowego jest obecnie słaba, szczególnie jeśli chodzi o rentowność, która ciągle maleje od momentu nałożenia środków do poziomu, w którym przemysł ten odnosił straty w okresie dochodzenia, a nawet odnotowywał ujemne przepływy pieniężne. Mając to wszystko na uwadze, uznaje się za prawdopodobne, iż wystawienie przemysłu wspólnotowego na zwiększone wielkości przywozu pochodzenia ChRL po cenach dumpingowych skutkowałoby pogorszeniem jego już osłabionej sytuacji oraz stratami w udziale w rynku. Na tej podstawie stwierdza się, że wygaśnięcie środków prowadziłoby do utrzymania szkody przemysłu wspólnotowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY**1. Uwagi ogólne**

- (99) Komisja zbadała, czy utrzymanie środków antidumpingowych na glifosat będzie leżało w interesie Wspólnoty. Odkryto, iż istnieje prawdopodobieństwo kontynuowania szkodliwego dumpingu. W dochodzeniu sprawdzano również, czy istnieją jakieś ważne argumenty przeciwko utrzymaniu istniejących środków, oraz wzięto pod uwagę wpływ cel na interesy różnych stron wchodzące w grę w przeszłości.
- (100) Należy przypomnieć, iż w dochodzeniu pierwotnym nałożenia środków nie uznawano za godzące w interes Wspólnoty. Ponieważ jest to również dochodzenie w kwestii przeglądu wygaśnięcia, zbadano również wpływ istniejących środków, w szczególności na użytkowników, konsumentów oraz importerów/przetwórców.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (101) Glifosat pochodzący z ChRL nadal oferowany jest po cenach CIF poniżej obecnych cen sprzedaży producentów wspólnotowych. Z tego też względu wygaśnięcie istniejących środków doprowadziłoby bądź do uzyskania przez glifosat pochodzenia ChRL udziału w rynku ze szkodą dla producentów wspólnotowych, bądź przemysł wspólnotowy musiałby obniżyć jeszcze bardziej swoje i tak już spadające ceny, aby utrzymać udział w rynku oraz wykorzystanie mocy produkcyjnych. W obu przypadkach przemysł wspólnotowy poniósłby straty w wyniku wygaśnięcia istniejących środków.

- (102) Producenci wspólnotowi twierdzili, iż omawiane środki były albo absorbowane przez ChRL, albo dokonywano ich obchodzenia przez większą część okresu analizy, co skutkowało ograniczeniem ich efektu zaradczego. Absorpcję oraz obchodzenie za pośrednictwem Malezji i Tajwanu potwierdzono i omówiono przy dochodzeniach dotyczących przeglądów, o których wspomniano powyżej w motywie 1.
- (103) Do głosu doszło kilku dostawców surowców i usług, którzy stwierdzili, iż oczekują spadku produkcji wspólnotowej, gdyby środki miały wygasnąć, a co za tym idzie – zmniejszonego popytu na ich surowce i usługi.
- (104) W świetle powyższego uważa się, że wobec braku środków antydumpingowych na przywóz omawianego produktu z ChRL sytuacja przemysłu wspólnotowego pogorszyłaby się ze względu na zwiększony przywóz z ChRL po cenach dumpingowych, co prowadziłoby do zwiększenia strat finansowych. Chociaż w analizowanym okresie przywóz z ChRL zmniejszył się, podkreślić jednak trzeba, że glifosat można uznać za towar o charakterze surowcowym. W tych okolicznościach nawet niski poziom przywozu po cenach dumpingowych może mieć szkodliwy wpływ na przemysł wspólnotowy. Przemysł ten zwiększył produkcję, wielkość sprzedaży oraz udział w rynku w analizowanym okresie, ale odbyło się to kosztem zysków. Wobec braku środków eliminujących szkodliwy dumping zagrożona byłaby istotna zdolność prowadzenia działalności przez ten przemysł.

3. Interes importerów/przetwórców niepowiązanych

- (105) Ponieważ większa część glifosatu pochodzenia ChRL sprowadzanego do Wspólnoty występuje w formie kwasu lub soli i odsprzedawana jest w postaci użytkowej, postępowaniem tym interesuje się przemysł przetwórczy. Niektórzy z tych importerów wskazali, iż chociaż w chwili obecnej sprowadzają minimalne ilości glifosatu z ChRL, wznowiliby przywóz z ChRL w przypadku braku środków.
- (106) Jeden z importerów/przetwórców w pełni współpracował z Komisją. Przedstawił swą opinię, w której wypowiedział się przeciwko środkom, gdyż jakkolwiek wzrost ceny głównego składnika zmniejszyłby jego marżę zysku z glifosatu użytkowego. Kilku importerów, którzy obecnie nie sprowadzają kwasu glifosatowego pochodzącego z ChRL ze względu na obowiązujące środki, stwierdziło, iż wznowiliby sprowadzanie produktu z ChRL w razie wygaśnięcia omawianych środków. Ponieważ odkryto, iż większość importerów/przetwórców zajmuje się wieloma innymi produktami oprócz glifosatu, uważa się, iż nawet gdyby środki skutkowały ograniczeniem spadku cen kwasu glifosatowego, wpływ tych środków na całkowite interesy tych przedsiębiorstw byłby ograniczony.
- (107) Importerzy/przetwórcy spodziewają się, iż zniesienie środków doprowadziłoby do obniżenia cen za ich glifosat na rynku Wspólnoty, co pozwoliłoby im rozszerzyć udział w rynku kosztem producentów wspólnotowych. Jednakże zysk finansowy z tego byłby ograniczony, gdyż importerzy/przetwórcy zmuszeni byłiby do przerzucenia większości obniżonego kosztu na konsumentów z powodu konkurencji ze strony innych przetwórców, również sprowadzających glifosat pochodzący z ChRL. Co więcej, importerzy/przetwórcy nie powinni odnosić korzyści z tytułu dumpingu, gdyż prowadzi to do braku równowagi względem innych konkurentów, mianowicie przemysłu wspólnotowego.
- (108) Z wyżej wymienionych powodów uważa się, iż korzyści dla przemysłu wspólnotowego wynikające z utrzymania środków znacznie przeważałyby marginalny ujemny wpływ, który może wynikać dla omawianych importerów/przetwórców.

4. Interes dystrybutorów i konsumentów

- (109) Komisja otrzymała opinię stowarzyszenia reprezentującego dystrybutorów i użytkowników produktów agrochemicznych w UE. Stowarzyszenie to wysunęło kilka zarzutów dotyczących zachowania producentów wspólnotowych na rynku Wspólnoty przynoszącego szkody niezależnym dystrybutorom produktów agrochemicznych.
- (110) Stowarzyszenie to oraz jeden importer/przetwórca twierdzili, iż rynek Wspólnoty jest mocno chroniony przed przywozem barierami regulacyjnymi, mianowicie dyrektywą Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, co sprawia, że obowiązywanie środków jest zbędne. Twierdzenie to powtórzyło stowarzyszenie po ujawnieniu zebranych danych. Trzeba zwrócić uwagę, iż wspomniana dyrektywa nie dotyczy ochrony handlu, ale raczej spraw związanych z bezpieczeństwem środowiska. Mimo tego twierdzono, że uzyskanie danych niezbędnych do rejestracji glifosatu jest i kosztowne, i czasochłonne oraz powstrzymuje importerów/przetwórców przed sprowadzaniem glifosatu z krajów

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/71/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 104).

trzecich. Jednakże w praktyce nie wydaje się to poważnym ograniczeniem, gdyż kilku importerom/przetwórcom udało się uzyskać rejestrację na mocy dyrektywy 91/414/EWG. Co więcej, współpracujący importer/przetwórca stwierdził, iż będą oni sprowadzać glifosat pochodzenia ChRL w razie zniesienia środków. Z tego też względu uważa się, iż dyrektywa 91/414/EWG nie zamyka rynku Wspólnoty na przywóz glifosatu z ChRL.

(111) Stowarzyszenie dodatkowo twierdziło, iż niskie ceny „typowych” standardowych produktów użytkowych wytwarzanych przez przetwórców na bazie kwasu lub soli, produkowanych przez pewnego producenta wspólnotowego, kompensują wysokie ceny „markowych” produktów równorzędnych, sprzedawanych przez tego samego producenta. Twierdzono, iż te tanie produkty „typowe” powstrzymałyby napływ innych artykułów na rynek Wspólnoty, w tym również przywożonego glifosatu pochodzenia ChRL. Chociaż potwierdzono, iż przetwórczy kupując kwas lub sól od tego producenta wspólnotowego po niskich cenach, nie można było stwierdzić, iż tenże producent wspólnotowy był w stanie osiągnąć wysokie ceny za swoje produkty użytkowe. Jak wspomniano powyżej w motywie 75, producenci wspólnotowi, jak również omawiany producent, sprzedawali w okresie analizy swoje standardowe produkty użytkowe (które są produktami markowymi) ze stratą, co czyni twierdzenie o tym, jakoby byli oni w stanie uzyskać wysokie ceny za swoje „markowe” produkty, niewiarygodnym.

(112) Stowarzyszenie wysunęło również tezę, iż dwóch producentów wspólnotowych działa na terenie Wspólnoty na zasadzie kartelu, ponieważ, jak się wydaje, jeden z nich ogranicza swój udział w rynku Wspólnoty, chociaż mógłby on zaopatrywać o wiele większą część rynku Wspólnoty. W tym względzie należy zauważyć, iż dowody przedstawione na poparcie tej tezy nie były rozstrzygające, gdyż domniemane ograniczenie udziału w rynku przez tego producenta wspólnotowego można było wytłumaczyć innymi czynnikami aniżeli istnieniem kartelu. Po pierwsze, należy zwrócić uwagę, iż udział w rynku nie tylko tego omawianego producenta, ale również innych producentów, nie uległ znaczącej zmianie w okresie analizy. Po drugie, sprzedaż na rynkach eksportowych można było dokonać po wyższych cenach, stąd fakt, iż przedsiębiorstwo to miało większą sprzedaż poza Wspólnotą niż we Wspólnocie, można wyjaśnić innymi czynnikami, takimi jak na przykład własne wysiłki przedsiębiorstwa zmierzające do maksymalizacji zwrotu na rynkach eksportowych, które były bardziej rentowne niż rynek Wspólnoty. Co więcej, produkcja przemysłu wspólnotowego jest znacznie

większa niż zużycie we Wspólnocie i z tego też względu z ekonomicznego punktu widzenia dla wszystkich producentów wspólnotowych istotny jest wywóz glifosatu do krajów trzecich w celu uzyskania jak najlepszego wykorzystania mocy produkcyjnych celem pełnego wchłonięcia kosztów stałych. W tym kontekście w chwili obecnej istnieją niewystarczające dowody na potwierdzenie, iż wspomniany kartel naprawdę istnieje, powodując celowe ograniczanie ilości dostarczanych na rynek Wspólnoty ze szkodą dla konsumentów. Na koniec kwestia istnienia lub też nie jakiegoś kartelu jest sprawą, którą należałoby rozpatrywać w kontekście dochodzenia antymonopolowego. Jednakże do tej pory żadne postępowanie antymonopolowe w tej sprawie nie zostało wszczęte przez Komisję.

(113) Z innej strony, nie było oznak w kwestii możliwych negatywnych skutków utrzymania środków antidumpingowych dotyczących dystrybutorów glifosatu.

(114) Jeśli chodzi o konsumentów produktu, to są nimi głównie rolnicy. Obniżenie ceny glifosatu miałoby minimalny wpływ na ich rentowność, gdyż jest to jedynie niewielka część całkowitych kosztów uprawy zbóż. Ustalono, że wygaśnięcie środków doprowadziłoby do poprawy marży zysku rolników o około 0,1%.

(115) Z wyżej wymienionych powodów uważa się, iż jakiegokolwiek korzyści dla przemysłu wspólnotowego wynikające z utrzymania środków znacznie przeważałyby marginalnie ujemny wpływ, który może wyniknąć dla zainteresowanych dystrybutorów i konsumentów.

5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

(116) W razie wygaśnięcia istniejących środków oczekuje się, iż przemysł wspólnotowy poniósłby znaczne straty z powodu spadku cen na rynku Wspólnoty, co doprowadziłoby albo do utraty udziału w rynku na rzecz zwiększonego przywozu pochodzenia ChRL, albo do dalszego obniżania jego cen sprzedaży, gdyby przemysł ten próbował utrzymać swój udział w rynku. Na zwiększeniu udziału w rynku mogliby skorzystać importerzy/przetwórcy w wyniku tańszych dostaw glifosatu pochodzenia ChRL, ale w porównaniu ze stratami poniesionymi przez przemysł wspólnotowy ekonomiczny pożytek dla importerów/przetwórców byłby niewielki przy konieczności przerzucenia obniżek cen na klientów. Nie było oznak dotyczących możliwych negatywnych skutków utrzymania środków antidumpingowych, jeśli chodzi o dystrybutorów glifosatu. Chociaż użytkownicy mogliby skorzystać nieco na niższych cenach, gdyby zniesiono środki, nie miałyby to jednak znaczącego wpływu na ich marżę zysku oraz w konsekwencji na ich działalność.

- (117) Po rozważeniu interesów różnych zainteresowanych stron Komisja stwierdza, iż nie ma nieodpartych argumentów związanych z interesami Wspólnoty, które świadczyłyby przeciwko utrzymaniu środków.

Państwo		Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego
Chińska Ludowa	Republika	Wszyscy producenci będący jednocześnie eksporterami	29,9 %

G. PROPONOWANE CŁA

- (118) Rodzajem produktu użytym jako odniesienie do określenia stawki cła był kwas glifosatowy, ponieważ jest on powszechną podstawą dla wszystkich postaci glifosatu sprowadzanego z ChRL i produkowanego na terenie Wspólnoty. Odkryto, że 55 % kosztów produkcyjnych równorzędnej ilości standardowego produktu użytkowego 360 przypada na kwas glifosatowy. Co więcej, postać kwasu stanowiła więcej niż 90 % ilości sprowadzonych z ChRL w okresie dochodzenia. Z tego też względu uznaje się, iż cło ustanowione na podstawie danych dotyczących kwasu glifosatowego byłoby reprezentatywne dla wszystkich innych form glifosatu sprowadzanego z ChRL.

- (119) Do celów wyliczenia wzrostu cen niezbędnego do usunięcia szkodliwych skutków dumpingu uznano za właściwe porównanie cen przywozu dumpingowego z kosztami produkcji kwasu glifosatowego przez przemysł wspólnotowy, podwyższonymi o kwotę wystarczającą do osiągnięcia rozsądnego poziomu zysku. Komisja przyjęła pogląd, iż marża zysku w wysokości 5 % stanowi rozsądny zysk, gdyż kwas glifosatowy jest towarem o charakterze surowcowym, teoretycznie sprzedawanym hurtowo klientom pośrednikom, którzy ponoszą dodatkowy koszt przetworzenia go w postać użytkową (preparat) przed dokonaniem sprzedaży końcowym użytkownikom na rynku, jak już ustalono w dochodzeniu pierwotnym.

- (120) Na tej podstawie średnią ważoną cen eksportowych cif na granicy Wspólnoty dla tego rodzaju produktu w okresie dochodzenia porównano ze średnim ważonym całkowitym kosztem produkcji producentów wspólnotowych, zwiększonym do uzyskania marży zysku w wysokości 5 %. Porównanie wykazało margines sprzedaży po niższych cenach w wysokości 80 %.

- (121) Ponieważ margines szkody jest wyższy niż ustalony margines dumpingu, cła antydumpingowe powinny być oparte na marginesie dumpingu, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

- (122) W świetle powyższych ustaleń uznaje się za właściwe ustanowienie ceł antydumpingowych nałożonych przez środki pierwotne na poziomie przedstawionym poniżej:

- (123) Obowiązujące cło antydumpingowe w zakresie glifosatu rozszerzono na podstawie rozporządzeniem Rady (WE) nr 163/2002 celem dodatkowego objęcia przywozu glifosatu sprowadzanego za pośrednictwem Malezji i Tajwanu, niezależnie od tego, czy deklarowanego jako pochodzący z Malezji bądź Tajwanu czy też nie. W wyniku tego, iż cło antydumpingowe, jak wyliczono w niniejszym przeglądzie, zastępuje obowiązujące cło, cło antydumpingowe do zastosowania wobec przywozu omawianego produktu, jak przedstawiono powyżej w motywie 122, winno być rozszerzone na przywóz produktów sprowadzanych za pośrednictwem Malezji i Tajwanu, niezależnie od tego, czy deklarowanych jako pochodzące z Malezji bądź Tajwanu czy też nie. Dwóch producentów będących jednocześnie eksporterami, których zwolniono ze środków rozszerzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 163/2002, winno się zwolnić ze środków wprowadzonych przez niniejsze rozporządzenie.

- (124) Zgodnie z art. 20 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i kwestiach, na podstawie których zamierzano zaproponować redukcję poziomu istniejących środków. Określono im również termin, w którym mogłyby składać odwołania w następstwie udzielonych informacji. Otrzymane uwagi zostały wzięte pod rozwagę.

- (125) Z powyższego wynika, iż na podstawie ustaleń dochodzeń przeglądowych cła antydumpingowe, nałożone przez rozporządzenie (WE) nr 368/98, zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1086/2000 oraz rozszerzone przez rozporządzenie (WE) nr 163/2002, powinny zostać obniżone do wysokości 29,9 %, wyrażonej jako procent ceny netto, franco granica Wspólnoty, przed ocenieniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glifosatu oznaczonego kodami CN ex 2931 00 95 (kod TARIC 2931 00 95 82) oraz ex 3808 30 27 (kod TARIC 3808 30 27 19), pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Niniejszym rozszerza się ostateczne cło antydumpingowe, o którym mowa w ust. 1, na przywóz glifosatu sprowadzanego za pośrednictwem Malezji (niezależnie od tego, czy deklarowanego jako pochodzący z Malezji czy też nie) (kody TARIC 2931 00 95 81 oraz 3808 30 27 11), z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez Crop Protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 1/2 Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malezja (dodatkowy kod TARIC A309).

3. Niniejszym rozszerza się ostateczne cło antydumpingowe, o którym mowa w ust. 1, na przywóz glifosatu sprowadzanego za pośrednictwem Tajwanu (niezależnie od tego, czy deklarowanego jako pochodzący z Tajwanu czy też nie) (kody TARIC 2931 00 95 81 oraz 3808 30 27 11), z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez Sinon Corporation, No. 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Tajwan (dodatkowy kod TARIC A310).

4. Stawka celna obowiązująca względem ceny netto, franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1–3 wynosi 29,9%.

5. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Cła antydumpingowe nakłada się na okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 września 2004 r.

W imieniu Rady

L. J. BRINKHORST

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1684/2004**z dnia 29 września 2004 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 września 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 września 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	36,1
	999	36,1
0707 00 05	052	90,6
	999	90,6
0709 90 70	052	84,2
	999	84,2
0805 50 10	052	70,8
	388	54,5
	524	67,5
	528	49,5
	999	60,6
0806 10 10	052	86,1
	220	112,0
	400	163,7
	624	150,8
	999	128,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	54,2
	400	73,6
	512	77,8
	720	17,2
	800	137,8
	804	80,8
0808 20 50	999	73,6
	052	97,8
	388	89,0
	528	56,2
0809 30 10, 0809 30 90	999	81,0
	052	112,9
	624	78,5
0809 40 05	999	95,7
	052	73,4
	066	65,6
	400	117,1
	624	125,9
	999	95,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1685/2004

z dnia 29 września 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1327/2004 w sprawie stałego przetargu z tytułu roku gospodarczego 2004/2005 ustalającego opłaty wyrównawcze i/lub refundacje wywozowe do cukru białego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 2, jego art. 27 ust. 5 i 15 i jego art. 33 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1327/2004 ⁽²⁾ ustala daty upływu terminów przedstawiania ofert dla poszczególnych przetargów częściowych. Z uwagi na to, iż 1 i 2 listopada jest dniem wolnym od pracy w większości państw członkowskich, oraz ze względów administracyjnych, przetarg przewidziany w czwartek 4 listopada 2004 r. nie odbędzie się. W konsekwencji należy zmienić wspomniany art. 4 ust. 2.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1327/2004 czwarte tiret zastępuje się poniższym tekstem:

„— 11 i 25 listopada 2004 r.,”

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zmieniają ogłoszenie o przetargu uwzględniając zmiany przewidziane w art. 1.

*Artykuł 3*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz. U. L 178 z dnia 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz. U. L 6 z dnia 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz. U. L 246 z dnia 20.7.2004, str. 23.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1686/2004**z dnia 28 września 2004 r.****zezwalające na przesunięcia pomiędzy limitami ilościowymi na wyroby włókiennicze i odzieżowe pochodzące z Makau**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3030/93 z dnia 12 października 1993 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 7 Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Makau w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi, zatwierdzonej decyzją Rady nr 87/497/EWG z dnia 11 grudnia 1986 r.⁽²⁾, ostatnio zmienionej Porozumieniem w formie wymiany listów i zatwierdzonej decyzją Rady nr 95/131/WE⁽³⁾ z dnia 20 lutego 1995 r., stanowi, że przesunięcia mogą być ustalone między kategoriami a latami kontyngentowymi.
- (2) W dniu 5 maja 2004 r. Makau przedłożyło wniosek o zezwolenie na przesunięcia między latami kontyngentowymi.
- (3) Wnioskowane przez Makau przesunięcia wchodzą w zakres zasad elastyczności, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 i określonych w załączniku VIII kolumna 9 do tego rozporządzenia.

(4) Właściwym jest więc pozytywne rozpatrzenie wniosku.

(5) Wskazane jest, aby niniejsze rozporządzenie weszło w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z niego możliwie najszybciej.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wyrobów Włókienniczych ustanowionego na mocy art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przesunięcia pomiędzy limitami ilościowymi na wyroby włókiennicze pochodzące z Makau, ustalone w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Makau w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi, zostają zatwierdzone na rok kontyngentowy 2004 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2004 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 8.11.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 487/2004 (Dz.U. L 79 z 17.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 9.10.1987, str. 46.

⁽³⁾ Dz.U. L 94 z 26.4.1995, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

743 MAKAU					Dostosowanie na rok 2004: przeniesienie z roku 2003			
Gr.	Kat.	Jedn.	Limit 2004	Kontyngent roboczy po poprzednich dostosowaniach	Ilość	%	Elastyczność	Kontyngent roboczy
IB	7	szt.	5 907 000	6 261 420	295 350	5,0	Przeniesienie z 2003 r.	6 556 770
IB	8	szt.	8 257 000	5 641 148	412 850	5,0	Przeniesienie z 2003 r.	6 053 998
IIB	13	szt.	9 446 000	10 107 220	377 840	4,0	Przeniesienie z 2003 r.	10 485 060
IIB	16	szt.	508 000	543 560	25 400	5,0	Przeniesienie z 2003 r.	568 960
IIB	26	szt.	1 322 000	1 414 540	66 100	5,0	Przeniesienie z 2003 r.	1 480 640
IIB	31	szt.	10 789 000	11 544 230	539 450	5,0	Przeniesienie z 2003 r.	12 083 680
IIB	78	kg	2 115 000	2 263 050	105 750	5,0	Przeniesienie z 2003 r.	2 368 800
IIB	83	kg	517 000	553 190	15 510	3,0	Przeniesienie z 2003 r.	568 700

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1687/2004**z dnia 28 września 2004 r.****zezwalające na przesunięcia pomiędzy limitami ilościowymi na wyroby włókiennicze i odzieżowe pochodzące z Republiki Indii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3030/93 z dnia 12 października 1993 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół ustaleń pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Indii dotyczący uzgodnień w zakresie dostępu do rynku wyrobów włókienniczych, parafowany dnia 31 grudnia 1994 r.⁽²⁾, stanowi, że należy pozytywnie rozważyć pewne wnioski Indii w sprawie tak zwanej „wyjątkowej elastyczności”.
- (2) W dniu 8 czerwca 2004 r. Republika Indii złożyła wniosek o przesunięcia pomiędzy kategoriami.
- (3) Przesunięcia, o które wnosi Republika Indii, wchodzą w zakres zasad elastyczności, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 i opisanych w załączniku VIII kolumna 9 do tego rozporządzenia.

- (4) Właściwym jest pozytywne rozpatrzenie wniosku.
- (5) Wskazane jest, aby niniejsze rozporządzenie weszło w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w celu umożliwienia podmiotom gospodarczym skorzystania z niego możliwie najszybciej.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wyrobów Włókienniczych, powołanego na mocy art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwala się na przesunięcia pomiędzy limitami ilościowymi na wyroby włókiennicze pochodzące z Republiki Indii na rok kontyngentowy 2004 zgodnie z załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2004 r.

W imieniu Komisji
Pascal LAMY
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 8.11.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 487/2004 (Dz.U. L 79 z 17.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 27.6.1996, str. 53.

ZAŁĄCZNIK

664 INDIE				Dostosowanie					
Gr.	Kat.	Jdn.	Limit 2004	Poziom dostosowany	Ilość jednostek	Ilość ton	%	Elastyczność	Nowy poziom dostosowany
IA	3	kg	38 567 000	41 266 690	-4 000 000	-4 000	-10,4	Przesunięcie do kategorii 4, 6 i 7	37 266 690
IB	4	szt.	100 237 000	98 919 259	12 960 000	2 000	12,9	Przesunięcie do kategorii 3	111 879 259
IB	6	szt.	13 706 000	13 633 135	1 760 000	1 000	12,8	Przesunięcie do kategorii 3	15 393 135
IB	7	szt.	78 485 000	78 716 569	5 550 000	1 000	7,1	Przesunięcie do kategorii 3	84 266 569

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1688/2004**z dnia 29 września 2004 r.****ustalające, na rok gospodarczy 2004/2005, cenę skupu stosowaną przez agencje składujące nieprzetworzone suszone winogrona i nieprzetworzone suszone figi**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryteria ustalania ceny, po której agencje składujące skupują nieprzetworzone suszone figi i nieprzetworzone suszone winogrona, zostały ustalone w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96, a warunki skupu i zarządzania produktami przez agencje składujące zostały ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1622/1999 z dnia 23 lipca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu składowania nieprzetworzonych suszonych winogron oraz nieprzetworzonych suszonych fig⁽²⁾.
- (2) W związku z tym należy ustalić cenę skupu na rok gospodarczy 2004/2005 dla suszonych winogron na podstawie rozwoju cen światowych, a dla suszonych fig

na podstawie ceny minimalnej ustanowionej w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1583/2004 z dnia 9 września 2004 r. ustalającym, na rok gospodarczy 2004/2005, cenę minimalną wypłacaną producentom nieprzetworzonych suszonych fig oraz kwotę pomocy produkcyjnej dla suszonych fig⁽³⁾.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Ovocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na rok gospodarczy 2004/2005 cena skupu określona w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 wynosi:

- 418,89 EUR za tonę netto nieprzetworzonych suszonych winogron;
- 542,70 EUR za tonę netto nieprzetworzonych suszonych fig.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 24.7.1999, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 289 z 10.9.2004, str. 58.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1689/2004

z dnia 29 września 2004 r.

ustalające szacowaną produkcję bawełny nieodziarnionej i związaną z tym tymczasową obniżkę cen orientacyjnych na rok gospodarczy 2004/2005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Grecji, w szczególności jego protokół nr 4 dotyczący bawełny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie pomocy produkcyjnej dla bawełny⁽²⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 2 tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1591/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny⁽³⁾ przewiduje, że szacunkowa produkcja nieodziarnionej bawełny określona w art. 14 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 oraz związana z nią tymczasowa obniżka ceny orientacyjnej są ustalane przed dniem 10 września danego roku gospodarczego.
- (2) Artykuł 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 przewiduje, że szacowana produkcja powinna zostać ustalona na podstawie wielkości prognozowanych zbiorów.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1051/2001, tymczasową obniżkę ceny orientacyjnej oblicza się według przepisów przewidzianych w art. 7 wspomnianego rozporządzenia, zastępując rzeczywistą produkcję prognozowaną produkcją powiększoną o 15 %.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Włókien Naturalnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005, szacowana produkcja bawełny nieodziarnionej została ustalona w następujący sposób:

- 1 055 000 ton dla Grecji,
- 324 518 ton dla Hiszpanii,
- 951 ton dla Portugalii.

2. W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005, tymczasowa obniżka ceny orientacyjnej została ustalona w następujący sposób:

- 35,185 euro na 100 kg dla Grecji,
- 29,658 euro na 100 kg dla Hiszpanii,
- 0 euro na 100 kg dla Portugalii.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Protokół zmieniony ostatnio rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001 (Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 10. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1486/2002 (Dz.U. L 223 z 20.8.2002, str. 3).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 24 września 2004 r.

dostosowująca decyzję 2004/246/WE w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji

(2004/664/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji („Traktat o przystąpieniu”),

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji („Akt Przystąpienia”), w szczególności jego art. 57 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dla niektórych aktów, które pozostają w mocy po 1 maja 2004 r. i które wymagają dostosowania w następstwie przystąpienia, niezbędne dostosowania nie zostały wprowadzone w Akcie Przystąpienia z 2003 r. lub zostały wprowadzone, ale wymagane są kolejne zmiany. Wszystkie te dostosowania powinny być przyjęte przed przystąpieniem, aby mogły wejść w życie bezpośrednio po przystąpieniu.
- (2) Zgodnie z art. 57 ust. 2 Aktu Przystąpienia z 2003 r., dostosowania te mają zostać przyjęte przez Radę we wszystkich przypadkach, gdy Rada przyjęła akt pierwotny samodzielnie lub wspólnie z Parlamentem Europejskim.

(3) Na mocy decyzji Rady 2004/246/WE, ⁽¹⁾ Państwa Członkowskie są upoważnione do podpisywania, ratyfikowania lub przystępowania, w interesie Wspólnoty Europejskiej, do Protokołu z 2003 r. do Międzynarodowej Konwencji o ustanowieniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowawczego za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r., oraz, jednocześnie, Austria i Luksemburg są upoważnione, w interesie Wspólnoty Europejskiej, do przystąpienia do podstawowych instrumentów.

(4) Zgodnie z art. 53 Aktu Przystąpienia z 2003 r., decyzja 2004/246/WE ma zastosowanie do nowych Państw Członkowskich od chwili ich przystąpienia. Niemniej jednak, w przypadku nowych Państw Członkowskich, które nie są stronami podstawowych instrumentów, mianowicie Republiki Czeskiej, Estonii, Węgier i Słowacji, wymagane jest szczególne upoważnienie Rady umożliwiające tym Państwom przystąpienie do podstawowych instrumentów i do Protokołu z 2003 r. przed końcem grudnia 2005 r.

(5) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane rozporządzeniem (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽²⁾ i w związku z powyższym biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszej decyzji i dlatego też nie jest nią związana, a jej przepisy nie mają do niej zastosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 16.3.2004, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str. 1.

(7) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzję 2004/246/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2004/246/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

„2. Ponadto, Republika Czeska, Estonia, Luksemburg, Austria i Słowacja zostają niniejszym upoważnione do przystąpienia do podstawowych instrumentów.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki do zobowiązania się do przestrzegania Protokołu o Funduszu Uzupełniającym zgodnie z jego art. 19 ust. 2, w uzasadnionym okresie czasu, oraz, jeżeli będzie to możliwe, przed 30 czerwca 2004 r., z wyjątkiem Republiki Czeskiej, Estonii, Luksemburga, Węgier, Austrii i Słowacji, które już zobowiązały się przestrzegać postanowień Protokołu z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w ust. 3 niniejszego artykułu.”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Republika Czeska, Estonia, Luksemburg, Węgry, Austria i Słowacja podejmują niezbędne kroki w celu zobowiązania się do przestrzegania instrumentów podstawowych i Protokołu o Funduszu Uzupełniającym, jeżeli jest to możliwe, do 31 grudnia 2005 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2004 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 września 2004 r.

W imieniu Rady
L. J. BRINKHORST
Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 września 2004 r.

dotycząca badań podstawowych nad występowaniem bakterii *Salmonella* w stadach niosek gatunku *Gallus gallus*

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3512)

(2004/665/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 i 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽²⁾ powinien zostać ustanowiony wspólnotowy cel dla ograniczenia występowania salmonelli w populacjach kur niosek do 12 grudnia 2005 r.
- (2) Aby wyznaczyć taki cel, dostępne powinny być dane porównawcze dotyczące występowania salmonelli w populacjach kur niosek w poszczególnych Państwach Członkowskich. Takie informacje nie są dostępne. Dlatego powinny zostać przeprowadzone specjalne badania w celu monitorowania występowania salmonelli u kur niosek w odpowiednim okresie, aby wziąć pod uwagę możliwe odchylenia sezonowe.
- (3) Artykuł 19 dyrektywy 90/424/EWG stanowi, iż Wspólnota podejmuje albo pomaga Państwom Członkowskim w podejmowaniu technicznych i naukowych środków potrzebnych do opracowania legislacji wspólnotowej w dziedzinie weterynarii oraz do rozwoju edukacji i szkolenia weterynaryjnego.
- (4) Badania dostarczą informacji technicznych potrzebnych do opracowania legislacji wspólnotowej w dziedzinie weterynarii. W świetle znaczenia, jakie ma zebranie danych porównawczych dotyczących występowania salmonelli u kur niosek w Państwach Członkowskich, Wspólnota powinna zapewnić Państwom Członkowskim pomoc finansową przy spełnianiu szczególnych wymogów niniejszych badań. Właściwe jest, aby refun-

dować 100 % kosztów poniesionych na badania laboratoryjne, do wysokości maksymalnej kwoty za test.

- (5) Na mocy art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999⁽³⁾ środki weterynaryjne i środki w zakresie ochrony zdrowia roślin podejmowane zgodnie z zasadami wspólnotowymi są finansowane z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej; w celach kontroli finansowej zastosowanie mają art. 8 i 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999.
- (6) Wspólnotowa pomoc finansowa powinna być przyznana, o ile przewidziane działania są skutecznie przeprowadzane oraz pod warunkiem że władze dostarczą wszystkich potrzebnych informacji w przewidzianym terminie.
- (7) Konieczne jest ustalenie kursu przeliczeniowego, który ma być stosowany w przypadku wniosków o płatności złożonych w walucie narodowej, zdefiniowanej w art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 2799/98 z 15 grudnia 1998 r. ustanawiającego agromonetarne porozumienia dotyczące euro⁽⁴⁾.
- (8) Środki przewidziane niniejszą decyzją są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Cel badań i przepisy ogólne

1. Wspólnota podejmuje badania techniczne mające na celu oszacowanie występowania *Salmonelli* spp. na terenie Unii Europejskiej w stadach kur niosek (*Gallus gallus*) hodowanych dla produkcji jaj spożywczych, na koniec okresu produkcyjnego (zwane dalej „badaniami”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 31).

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

2. Wyniki zostaną wykorzystane do ustanowienia celów wspólnotowych, jak przewidziano w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

3. Badania obejmują okres jednego roku, począwszy od 1 października 2004 r.

4. Dla celów niniejszej decyzji termin „właściwe władze” oznacza władzę lub władze Państwa Członkowskiego, jak przewidziano w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

5. Dla celów ust. 1 Komisja i Państwa Członkowskie współpracują zgodnie z art. 2–6.

Artykuł 2

Pobieranie próbek

1. Pobieranie próbek w celu przeprowadzenia badań jest organizowane przez Państwa Członkowskie i jest przeprowadzane od 1 października 2004 r. w fermach hodujących co najmniej 1 000 kur niosek. Tam, gdzie to konieczne, mniejsze fermy są również wyznaczane do przeprowadzenia badań, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w art. 5, preferuje się jednak fermy hodujące więcej niż 350 kur.

2. Na każdej wyznaczonej fermie należy wytypować jedno stado kur w odpowiednim wieku.

3. Pobieranie próbek przeprowadzane jest przez właściwe władze lub pod ich nadzorem przez organy upoważnione do wykonania tego zadania.

4. W każdym Państwie Członkowskim wybiera się do badań co najmniej 172 fermy. W Państwach Członkowskich, w których liczba ferm jest mniejsza niż 172, w badaniu uczestniczą wszystkie fermy. W każdym przypadku pierwszeństwo pobierania próbek mają fermy hodujące ponad 1 000 kur.

Artykuł 3

Wykrywanie *Salmonelli spp.* i określanie jej przynależności do danego serotypu

1. Wykrywanie i określanie serotypu odbywa się w krajowych laboratoriach referencyjnych w zakresie salmonelli.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy krajowe laboratorium referencyjne nie ma możliwości wykonania wszystkich analiz lub jeśli nie jest to laboratorium, które rutynowo zajmuje się wykrywaniem, właściwe władze mogą zdecydować o wyznaczeniu do przeprowadzenia analiz ograniczonej liczby innych laboratoriów zajmujących się urzędowym zwalczaniem salmonelli. Laboratoria te muszą wykazać się doświadczeniem w stosowaniu wymaganej metody wykrywania,

wdrażają system zapewnienia jakości zgodny ze standardem ISO 17025 i podlegają nadzorowi krajowego laboratorium referencyjnego.

3. Badanie na obecność *Salmonelli spp.* przeprowadza się zgodnie z metodą zaleconą przez wspólnotowe laboratorium referencyjne w zakresie salmonelli.

4. Określanie serotypu wykonuje się zgodnie ze schematem Kaufmanna-White'a.

Artykuł 4

Zbieranie danych, ocena i sprawozdawczość

1. Władze krajowe odpowiedzialne za przygotowanie rocznego sprawozdania krajowego na temat monitorowania salmonelli u zwierząt zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/99/WE zbierają i oceniają wyniki uzyskane zgodnie z art. 3 na podstawie próbek pobranych według zasad określonych w art. 2 i przekazują swoją ocenę Komisji.

2. Wszystkie mające znaczenie dane, zebrane dla celów badania, dostarczane są na wniosek Komisji Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

3. Zgromadzone krajowe dane oraz wyniki będą podane do publicznej wiadomości w formie zapewniającej poufność.

Artykuł 5

Specyfikacje techniczne

Zadania i działania określone w art. 3–4 niniejszej decyzji są wykonywane zgodnie ze specyfikacjami technicznymi, przedstawionymi na zebraniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 15 lipca 2004 r., opublikowanymi na stronie internetowej Komisji.

Artykuł 6

Zakres wspólnotowej pomocy finansowej

1. Wspólnota zapewnia pomoc finansową w zakresie niektórych kosztów poniesionych przez Państwa Członkowskie na badania laboratoryjne, tj. wykrywanie bakteriologiczne *Salmonelli spp.* oraz określanie serotypu stosownych izolatów.

2. Maksymalna wspólnotowa pomoc finansowa wynosi 20 EUR za test do wykrywania bakteriologicznego *Salmonelli spp.* i 30 EUR za określenie serotypu stosownych izolatów.

3. Wspólnotowa pomoc finansowa nie przekracza sum ustalonych w załączniku I na czas trwania badań.

*Artykuł 7***Warunki udzielenia wspólnotowej pomocy finansowej**

1. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 6, przyznawana jest każdemu Państwu Członkowskiemu, o ile wdrożenie badań jest zgodne ze stosownymi postanowieniami prawa wspólnotowego, łącznie z zasadami konkurencji i zasadami dotyczącymi zamówień publicznych oraz z zastrzeżeniem, iż przestrzegane są warunki, o których mowa w lit. od a) do d).

- a) wprowadzenie w życie do 1 października 2004 r. odpowiednio ustaw, przepisów i postanowień administracyjnych w zakresie wdrożenia badań;
- b) przekazanie sprawozdania okresowego za trzy pierwsze miesiące badań, najpóźniej cztery tygodnie po zakończeniu okresu sprawozdawczego;
- c) przekazanie, najpóźniej do 15 października 2005 r., sprawozdania końcowego dotyczącego technicznych aspektów wykonania badań wraz z dokumentami potwierdzającymi poniesione koszty oraz wynikami osiągniętymi w okresie od 1 października 2004 r. do 30 września 2005 r. Dokumenty dotyczące poniesionych kosztów powinny zawierać przynajmniej informacje określone w załączniku II;
- d) skuteczne wdrożenie badań.

2. Możliwe jest wstępne finansowanie w wysokości 50 % sumy całkowitej, wypłacane na wniosek każdego Państwa Członkowskiego.

3. Niedopełnienie obowiązku zastosowania się do terminów określonych w ust. 1 lit. c) pociąga za sobą stopniową i narastającą redukcję pomocy finansowej o 25 % całkowitej sumy za każde dwutygodniowe opóźnienie, począwszy od 15 października 2005 r.

*Artykuł 8***Kurs przeliczeniowy dla wniosków w walutach krajowych**

Kurs przeliczeniowy dla wniosków składanych w walutach krajowych w miesiącu „n” jest kursem z dziesiątego dnia miesiąca „n+1” lub z pierwszego dnia poprzedzającego dzień, dla którego kurs jest ustalany.

*Artykuł 9***Stosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się od 1 października 2004 r.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 września 2004 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Maksymalna wspólnotowa pomoc finansowa dla Państw Członkowskich

Państwo Członkowskie	Suma
Austria (AT)	59 368
Belgia (BE)	42 312
Cypr (CY)	5 412
Dania (DK)	31 160
Estonia (EE)	4 920
Finlandia (FI)	55 432
Francja (FR)	81 672
Niemcy (DE)	87 412
Grecja (EL)	38 048
Węgry (HU)	45 264
Irlandia (IE)	28 208
Włochy (IT)	70 684
Łotwa (LV)	3 280
Litwa (LT)	3 280
Luksemburg (LU)	3 280
Niderlandy (NL)	77 736
Polska (PL)	72 160
Portugalia (PT)	28 208
Słowenia (SI)	17 056
Hiszpania (ES)	80 360
Szwecja (SE)	34 440
Zjednoczone Królestwo (UK)	71 504
Republika Słowacka (SK)	6 560
Republika Czeska (CZ)	14 760
Malta (MT)	3 280
W sumie	965 796

ZAŁĄCZNIK II

Poświadczane sprawozdanie finansowe dotyczące wdrożenia badań podstawowych nad występowaniem *Salmonelli spp.* w stadach niosek gatunku *Gallus gallus*

Sprawozdanie za okres od do

Oświadczenie dotyczące kosztów poniesionych na badania, podlegających pomocy wspólnotowej

Numer referencyjny decyzji Komisji przewidującej pomoc finansową:

Poniesione koszty związane z pracami związanymi z	Liczba testów	Całkowite koszty badań testowych poniesione w czasie, którego dotyczy sprawozdanie (w walucie narodowej)
Bakteriologia w kierunku <i>Salmonella spp.</i>		
Określanie serotypów izolatów <i>Salmonelli</i>		

Poświadczenie beneficjenta

Poświadczamy, że

- powyższe koszty są prawdziwe, zostały poniesione w związku z zadaniami określonymi w decyzji i były niezbędne do rzetelnego wykonania tych zadań,
- wszystkie dokumenty potwierdzające poniesienie kosztów są dostępne dla celów kontroli.

Data:**Osoba odpowiedzialna za finanse:****Podpis**

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 września 2004 r.

w sprawie wprowadzenia szczepionki w celu uzupełnienia środków dla kontroli zakażeń influencją drobiu o niskiej chorobotwórczości we Włoszech i w sprawie szczególnych środków kontroli przepływu uchylająca Decyzję 2002/975/WE*(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3581)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2004/666/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

chorobotwórczości podtypu H7N3 w regionach Veneto i Lombardia oraz o szybkim rozprzestrzenianiu się choroby.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

- (2) Włochy bezzwłocznie podjęły działania, obejmujące likwidację zakażonych stad drobiu, by kontrolować rozprzestrzenianie się zakażenia. Jako środek uzupełniający włoskie władze wystąpiły również o zatwierdzenie programu szczepień przeciwko influencji drobiu przez co najmniej 18 miesięcy w celu uniknięcia dalszego rozprzestrzeniania się zakażenia.

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

- (3) Program szczepień został zatwierdzony decyzją Komisji 2002/975/WE z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia szczepionki w celu uzupełnienia środków dla kontroli zakażeń influencją drobiu o niskiej chorobotwórczości we Włoszech i w sprawie szczególnych środków kontroli przepływu⁽³⁾, która ustanawia zasady szczepienia przeciwko influencji drobiu na określonym obszarze geograficznym. Decyzja obejmuje również specjalne środki kontroli, takie jak ograniczenia przepływu żywych ptaków, jaj wylęgowych i konsumpcyjnych przeznaczonych do handlu wewnątrzwspólnotowego.

uwzględniając dyrektywę Rady 92/40/EWG z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzającą wspólnotowe zwalczanie influencji drobiu⁽³⁾, w szczególności jej art. 16,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą zasady zdrowia zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję i wprowadzanie do obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 3,

- (4) Wyniki programu szczepień przedstawione na kilku posiedzeniach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt były ogólnie pozytywne, jeśli chodzi o kontrolę choroby na obszarze szczepień. Zakażenie przedostało się jednak do niektórych obszarów przylegających do ustanowionego obszaru szczepień. W tej sytuacji obszar szczepień został rozszerzony o obszary przyległe na mocy decyzji 2002/975/WE, zmienionej decyzją 2003/436/WE⁽⁶⁾.

a także biorąc pod uwagę, co następuje:

- (1) W październiku 2002 r. Włochy poinformowały Komisję o wystąpieniu zakażenia influencją drobiu o niskiej

- (5) Intensywny monitoring prowadzony na obszarze szczepień od końca września 2003 r. nie wykrył dalszego rozprzestrzeniania się wirusa influencji drobiu podtypu H7N3. W konsekwencji Włochy wystąpiły o wprowadzenie pewnych zmian w programie szczepień i ograniczeniach w handlu wewnątrzwspólnotowym. Te zmiany i ograniczenia zostały zatwierdzone decyzją 2002/975/WE zmienioną decyzją 2004/159/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Europejskiego Parlamentu i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Europejskiego Parlamentu i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 337 z 13.12.2002, str. 87. Decyzja ostatnia zmieniona decyzją 2004/159/WE (Dz.U. L 50 z 20.2.2004, str. 63).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 149 z 17.6.2003, str. 33.

- (6) W lutym 2004 r. szczep wirusa grypy drobiu o niskiej chorobotwórczości podtypu H5N3 został odizolowany w jednym stadzie kaczek w regionie Lombardia, który leży w obszarze szczepień. Mimo iż badania epidemiologiczne nie wykazały, by zakażenie rozprzestrzeniło się, ujawniły ryzyko wprowadzenia grypy drobiu podtypu H5. Obecnie ani drób zaszczepiony przeciwko podtypowi H7 w ramach dotychczasowej kampanii szczepień, ani populacja drobiu nieszczepionego, nie są chronione przed chorobą, jaką może wywołać grypa drobiu podtypu H5. Z tego względu Włochy wystąpiły o zmianę obecnego programu szczepień, by umożliwić szczepienie drobiu na ustanowionym obszarze szczepień szczepionką dwuważną, która chroni przed zakażeniem wirusem grypy drobiu zarówno podtypu H7, jak i H5, oraz o prowadzenie tego typu szczepień przynajmniej do 31 grudnia 2005 r.
- (7) Z uwagi na to, że decyzja 2002/975/WE była zmieniana już dwukrotnie, mając na względzie klarowność wspólnotowych przepisów prawnych, wskazane jest uchylenie tej decyzji i zastąpienie jej niniejszą decyzją.
- (8) Środki przewidziane niniejszą decyzją są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

- Zmieniony program szczepień przeciwko grypie drobiu, przedstawiony przez Włochy Komisji, zostaje zatwierdzony i będzie realizowany na obszarze szczepień opisanym w załączniku I.
- Intensywny monitoring i nadzór przewidziane programem szczepień, o którym mowa w ust. 1, prowadzi się na obszarze szczepień opisanym w załączniku I oraz na obszarze granicznym opisanym w załączniku II.

Artykuł 2

Ograniczenia w przemieszczaniu się żywych ptaków, jaj wylęgowych i świeżego mięsa drobiu do, z i na obszarze opisanym w załączniku I mają zastosowanie w zakresie opisanym w programie szczepień, o którym mowa w art. 1 oraz w poniższych artykułach.

Artykuł 3

Z Włoch nie wysyła się żywych ptaków i jaj wylęgowych pochodzących z i/lub uzyskanych z gospodarstw na obszarze opisanym w załączniku I.

Artykuł 4

Świadectwa zdrowia zwierząt towarzyszące przesyłkom żywych ptaków i jaj wylęgowych z Włoch zawierają następujący zwrot: „Warunki zdrowotne zwierząt z tej przesyłki są zgodne z decyzją 2004/666/WE”.

Artykuł 5

1. Świeże mięso drobiu jest oznakowane zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy Rady 2002/99/WE i nie będzie wysyłane z Włoch, jeśli pochodzi z:

- drobiu zaszczepionego przeciwko grypie drobiu,
- stad drobiu wykazujących seropozytywność na grypę drobiu, przeznaczonych na rzeź, pod kontrolą urzędową zgodnie z programem szczepień, o którym mowa w art. 1,
- drobiu pochodzącego z gospodarstw usytuowanych w strefie z ograniczeniami, ustalonej zgodnie z postanowieniami zawartymi w programie szczepień, o którym mowa w art. 1.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) świeże mięso indyków i kurcząt szczepionych przeciwko grypie drobiu szczepionką heterologicznego szczepu wirusa H7N1 i H5N9 nie jest znakowane według załącznika II do dyrektywy Rady 2002/99/WE i może zostać wysłane do innych Państw Członkowskich, pod warunkiem, że mięso pochodzi z uboju stada indyków i kurcząt, które:

- było regularnie kontrolowane i badane, z wynikiem negatywnym, pod kątem grypy drobiu, jak zostało to określone w zatwierdzonym programie szczepień, ze szczególną uwagą zwróconą na ptaki wskaźnikowe, Do badań:
 - ptaków szczepionych, stosuje się test immunofluorescencyjny (iIFA),
 - ptaków wskaźnikowych, stosuje się test hamowania hemaglutynacji (HI), test immunodifuzji w żelu agarowym (AGID) lub test ELISA. Jednakże, jeśli to konieczne, stosuje się również test immunofluorescencyjny.
- było kontrolowane klinicznie przez urzędowego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin przed załadunkiem, ze szczególną uwagą zwróconą na ptaki wskaźnikowe,
- było badane serologicznie, z wynikiem negatywnym, w Krajowym Laboratorium w kierunku grypy drobiu za pomocą pobrania próbek i badania, określonej w załączniku III do niniejszej decyzji,

iv) musi zostać przesłane bezpośrednio do rzeźni wyznaczonej przez właściwy organ oraz być poddane ubojowi bezpośrednio po przybyciu. Ptaki są przetrzymywane oddzielnie od innych stad, nie spełniając wymogów obecnych postanowień.

3. Świeżemu mięsu indyków i kurcząt, spełniającemu wymogi określone w ust. 2, towarzyszy świadectwo zdrowia ustalone w załączniku VI do dyrektywy 71/118/EWG⁽¹⁾, które w pkt IV lit. a) zawiera następujące oświadczenie urzędowego lekarza weterynarii:

„Mięso indyków/kurcząt (*) opisane powyżej spełnia wymogi dyrektywy 2004/666/WE.

(*) niepotrzebne skreślić”.

Artykuł 6

Włochy zapewniają, że na obszarze szczepień określonym w załączniku I:

a) do gromadzenia, przechowywania i transportu jaj konsumpcyjnych stosuje się jedynie jednorazowy materiał do opakowań lub materiał, który może zostać skutecznie oczyszczony i zdezynfekowany,

b) wszystkie środki transportu stosowane do przewozu drobiu, jaj wylęgowych, świeżego mięsa drobiu, jaj konsumpcyjnych i pasz dla drobiu muszą być oczyszczone i zdezynfekowane bezpośrednio przed i po każdym transporcie środkami odkażającymi w sposób zatwierdzony przez właściwe władze.

Artykuł 7

1. Włochy powiadamiają Komisję i inne Państwa Członkowskie o dacie rozpoczęcia programu szczepień szczepionką dwuważną najpóźniej z jednodniowym wyprzedzeniem.

2. Postanowienia art. 2–6 wchodzi w życie z dniem rozpoczęcia szczepień.

Artykuł 8

1. Co sześć miesięcy Włochy przedstawiają raport zawierający informacje o skuteczności programu szczepień, o którym mowa w art. 1.

2. Niniejsza decyzja, w szczególności okres czasu, podczas którego obowiązują ograniczenia w przemieszczaniu się po zakończeniu programu szczepień, określone w art. 2–6 po, podlegają odpowiednio przeglądowi.

Artykuł 9

Decyzja 2002/975/WE traci moc.

Artykuł 10

Niniejszą decyzję stosuje się od 1 października 2004 r.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2004 r.

W imieniu Komisji
David BYRNE
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23. Dyrektywa ostatnia zmieniona dyrektywą 2004/41/WE.

ZAŁĄCZNIK I

OBSZAR SZCZEPIEŃ

Region Veneto*Prowincja Verona*

ALBAREDO D'ADIGE	
ANGIARI	
ARCOLE	
BELFIORE	
BONAVIGO	
BOVOLONE	
BUTTAPIETRA	
CALDIERO	obszar na południe od autostrady A4
CASALEONE	
CASTEL D'AZZANO	
CASTELNUOVO DEL GARDA	obszar na południe od autostrady A4
CEREA	
COLOGNA VENETA	
COLOGNOLA AI COLLI	obszar na południe od autostrady A4
CONCAMARISE	
ERBÈ	
GAZZO VERONESE	
ISOLA DELLA SCALA	
ISOLA RIZZA	
LAVAGNO	obszar na południe od autostrady A4
MINERBE	
MONTEFORTE D'ALPONE	obszar na południe od autostrady A4
MOZZECANE	
NOGARA	
NOGAROLE ROCCA	
OPPEANO	
PALÙ	
PESCHIERA DEL GARDA	obszar na południe od autostrady A4
POVEGLIANO VERONESE	
PRESSANA	
RONCO ALL'ADIGE	
ROVERCHIARA	
ROVEREDO DI GUÀ	
SALIZOLE	
SAN BONIFACIO	obszar na południe od autostrady A4
SAN GIOVANNI LUPATOTO	obszar na południe od autostrady A4
SANGUINETTO	
SAN MARTINO BUON ALBERGO	obszar na południe od autostrady A4
SAN PIETRO DI MORUBIO	
SOAVE	obszar na południe od autostrady A4
SOMMACAMPAGNA	obszar na południe od autostrady A4
SONA	obszar na południe od autostrady A4
SORGÀ	
TREVENZUOLO	

VALEGGIO SUL MINCIO
VERONA
VERONELLA
VIGASIO
VILLAFRANCA DI VERONA
ZEVIO
ZIMELLA

obszar na południe od autostrady A4

Region Lombardia

Provincia Brescia

ACQUAFREDDA
ALFIANELLO
BAGNOLO MELLA
BASSANO BRESCIANO
BORGOSATOLLO
BRESCIA
CALCINATO
CALVISANO
CAPRIANO DEL COLLE
CARPENEDOLO
CASTENEDOLO
CIGOLE
DELLO
DESENZANO DEL GARDA
FIESSE
FLERO
GAMBARA
GHEDI
GOTTOLENGO
ISORELLA
LENO
LONATO
MANERBIO
MILZANO
MONTICHIARI
MONTIRONE
OFFLAGA
PAVONE DEL MELLA
PONCARALE
PONTEVICO
POZZOLENGO
PRALBOINO
QUINZANO D'OGGIO
REMEDELLO
REZZATO
SAN GERVASIO BRESCIANO
SAN ZENO NAVIGLIO
SENIGA

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

VEROLANUOVA
VEROLAVECCHIA
VISANO

Provincia Mantova

CASTIGLIONE DELLE STIVIERE
CAVRIANA
CERESARA
GOITO
GUIDIZZOLO
MARMIROLO
MEDOLE
MONZAMBANO
PONTI SUL MINCIO
ROVERBELLA
SOLFERINO
VOLTA MANTOVANA

ZAŁĄCZNIK II

OBSZAR GRANICZĄCY Z OBSZAREM SZCZEPIENIA, NA KTÓRYM PROWADZONY JEST INTENSYWNY MONITORING**Region Lombardia***Prowincja Bergamo*

ANTEGNATE	
BAGNATICA	obszar na południe od autostrady A4
BARBATA	
BARIANO	
BOLGARE	obszar na południe od autostrady A4
CALCINATE	
CALCIO	
CASTELLI CALEPIO	obszar na południe od autostrady A4
CAVERNAGO	
CIVIDATE AL PIANO	
COLOGNO AL SERIO	
CORTENUOVA	
COSTA DI MEZZATE	obszar na południe od autostrady A4
COVO	
FARA OLIVANA CON SOLA	
FONTANELLA	
GHISALBA	
GRUMELLO DEL MONTE	obszar na południe od autostrady A4
ISSO	
MARTINENGO	
MORENGO	
MORNICO AL SERIO	
PAGAZZANO	
PALOSCO	
PUMENENGO	
ROMANO DI LOMBARDIA	
SERiate	obszar na południe od autostrady A4
TELGATE	obszar na południe od autostrady A4
TORRE PALLAVICINA	

Prowincja Brescia

AZZANO MELLA	
BARBARIGA	
BASSANO BRESCIANO	
BERLINGO	
BORGO SAN GIACOMO	
BRANDICO	
CASTEGNATO	obszar na południe od autostrady A4
CASTEL MELLA	
CASTELCOVATI	
CASTREZZATO	
CAZZAGO SAN MARTINO	obszar na południe od autostrady A4
CHIARI	
COCCAGLIO	
COLOGNE	
COMEZZANO-CIZZAGO	
CORZANO	
ERBUSCO	obszar na południe od autostrady A4

LOGRATO
LONGHENA
MACLODIO
MAIRANO
ORZINUOVI
ORZIVECCHI
OSPITALETTO obszar na południe od autostrady A4
PALAZZOLO SULL'OGLIO obszar na południe od autostrady A4
POMPIANO
PONTOGLIO
ROCCAFRANCA
RONCADELLE obszar na południe od autostrady A4
ROVATO obszar na południe od autostrady A4
RUDIANO
SAN PAOLO
TORBOLE CASAGLIA
TRAVAGLIATO
TRENZANO
URAGO D'OGLIO
VILLACHIARA

Provincia Cremona

CAMISANO
CASALE CREMASCO-VIDOLASCO
CASALETTO DI SOPRA
CASTEL GABBIANO
SONCINO

Provincia Mantova

ACQUANEGRA SUL CHIESE
ASOLA
BIGARELLO
CANNETO SULL'OGLIO
CASALMORO
CASALOLDO
CASALROMANO
CASTEL D'ARIO
CASTEL GOFFREDO
CASTELBELFORTE
GAZOLDO DEGLI IPPOLITI
MARIANA MANTOVANA
PIUBEGA
PORTO MANTOVANO
REDONDESCO
RODIGO
RONCOFERRARO
SAN GIORGIO DI MANTOVA
VILLIMPENTA

Region Veneto*Prowincja Padua*

CARCERI
CASALE DI SCODOSIA
ESTE
LOZZO ATESTINO
MEGLIADINO SAN FIDENZIO
MEGLIADINO SAN VITALE
MONTAGNANA
OSPEDALETTO EUGANEO
PONSO
SALETTO
SANTA MARGHERITA D'ADIGE
URBANA

Prowincja Verona

BEVILACQUA
BOSCHI SANT'ANNA
BUSSOLENGO
PESCANTINA
SOMMACAMPAGNA
SONA

obszar na północ od autostrady A4
obszar na północ od autostrady A4

Prowincja Vicenza

AGUGLIARO
ALBETTONE
ALONTE
ASIGLIANO VENETO
BARBARANO VICENTINO
CAMPIGLIA DEI BERICI
CASTEGNERO
LONIGO
MONTEGALDA
MONTEGALDELLA
MOSSANO
NANTO
NOVENTA VICENTINA
ORGIANO
POIANA MAGGIORE
SAN GERMANO DEI BERICI
SOSSANO
VILLAGA

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURA POBIERANIA PRÓB I BADAŃ**1) Wprowadzenie i ogólne zastosowanie**

Opracowany pośredni test immunofluorescencyjny ma na celu rozróżnienie między indykami i kurczętami szczepionymi / narażonymi na działanie warunków naturalnych oraz indykami i kurczętami szczepionymi/ nie narażonymi na działanie warunków naturalnych w ramach strategii szczepień „DIVA” (Differentiating Infected from Vaccinated Animals) stosującej szczepionkę z heterologicznego szczepu wirusa naturalnego H7N3.

2) Stosowanie testu w celu wysyłki świeżego mięsa indyków i kurcząt z obszaru szczepień we Włoszech do innych Państw Członkowskich

Mięso pochodzące ze stad indyków i kurcząt szczepionych przeciwko influencji drobiu może być wysyłane do innych Państw Członkowskich pod warunkiem, że, o ile wszystkie ptaki przebywają w jednym budynku, urzędowy lekarz weterynarii pobierze próbki krwi w ciągu siedmiu dni przed ubojem z co najmniej 10 szczepionych indyków lub kurcząt przeznaczonych na rzeź. Natomiast kiedy drób przebywa w więcej niż jednej grupie lub kurniku, do badania pobiera się co najmniej 20 szczepionych ptaków, wybranych losowo, z wszystkich grup lub kurników w danym gospodarstwie.
